Nr. 2 Warszawa, dnia 25 stycznia 1924 r. Rok VI.

# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 punktów, z przesyłką zwyczajną 100 punktów, poleconą 115 punktów. Prenumerata za kwartał I-szy r. b. 400 punktów. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza jednoszpaltowego petitem tab. 150 punktów. Jeden punkt równa się 1/100 franka złotego. Należność uiszcza się w markach polskich według kursu franka złotego na dniu poprzedzającym wpłatę. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

### OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zawiadamia, że począwszy od stycznia 1924 r. opłaty za prenumeratę i ogłoszenia zostały ustalone w punktach obliczeniowych równających się 1/100 części franka złotego. Wpłaty winny być dokonywane w markach polskich według kursu franka złotego, jaki będzie obowiazywał na dniu poprzedzającym wpłatę.

Przy przeliczaniu punktów na marki obowiązuje kurs franka złotego ogłaszany każdodziennie przez Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 3 Ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044).

TREŚĆ.

# Organizacja władz.

## 68.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 stycznia 1924 r.

**w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. w przedmiocie kompetencji izb skarbowych do zarządzania odpisów i zwrotów, oraz zniżania i umarzania kar pieniężnych (grzywien) lub podwyżek w sprawach, tyczących się opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich) i podatków: giełdowego, oraz spadkowego i od darowizn.**

Na zasadzie art. 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) oraz art. 1 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwotę 100.000 mk., która wedle § 1 b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 241) stanowi granicę kompetencji izb skarbowych do zarządzenia umorzeń zaległości z powodu nieściągalności względnej, zastępuje się kwotą 5 franków złotych;

§ 2. Kwotę 1.000.000 mk.. do której wedle § 1 c) wspomnianego rozporządzenia wolno izbom skarbowym zniżać lub umarzać na prośbę interesowanej osoby kary pieniężne (grzywny) lub podwyżki, zastępuje się kwotą 50 franków złotych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 14 stycznia 1924 r., Nr. 3, p. 18).

# Podatki bezpośrednie.

## 69.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie określenia przeciętnego kursu franka złotego do przeliczania zaległości oraz uskuteczniania zaległych wymiarów za rok 1923 i lata poprzednie.**

W myśl art. 7, 8 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych, innych dochodów publicznych oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) ustanawiam:

1) przeciętny kurs franka złotego z roku 1923 w kwocie 150.000 mkp.

2) kurs franka złotego z dnia 31 grudnia 1923 r. w kwocie 1.220.000 mkp.

Wedle kursu pod 1) mają być przeliczone zaległości podatków bezpośrednich oraz odsetki i kary za zwłokę z roku 1923 i lat poprzednich.

Kurs pod 2) wykazany winien być zastosowany przy uskutecznianiu w roku 1924 zaległych wymiarów podatków bezpośrednich na rok 1923 i lata poprzednie.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

## 70.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do obliczania taryfowych należytości za niezmienione, tudzież adjustowane i sprostowane odciski map, za kopje map, odpisy i wyciągi z arkuszy posiadłości gruntowych i innych operatów pomiarowych, oraz za pomiary na prywatne żądanie stron interesowanych i za inne czynności urzędowe Ewidencyj katastru podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austrjackiego.**

Na zasadzie art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielonych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) tudzież art. 23, 54, 57 i 58 ustawy ewidencyjnej z dnia 23 maja 1883 r. Dz. U. p. Nr. 83 zarządza się, co następuje:

§ 1.

Obowiązujące stawki taryfowe za niezmienione, tudzież adjustowane i sprostowane odciski map, za kopje map, odpisy i wyciągi z arkuszy gruntowych i innych operatów katastralnych, oraz za pomiary i czynności rekonstrukcyjne na prywatne żądanie stron interesowanych i za inne czynności urzędowe, potrzebne do utrzymywania w ewidencji operatów katastralnych, przelicza się na franki złote wedle kursu franka złotego w dniu ustanowienia obecnie obowiązujących stawek t. j. 1 frank złoty równa się w zaokrągleniu 1.000.000 mkp.

Tak przeliczone stawki płatne są w markach po kursie franka złotego obowiązującym w dniu wpłacania należności.

Wyniki przeliczenia zawarte są w taryfach załączonych do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15.I 1924 r. Nr. 4 poz. 29).

Załącznik A.

Ministra Skarbu z dn. 22 grudnia 1923 r.

# TARYFA CEN

za niezmienione, tudzież adjustowane i sprostowane odciski map, za kopje map, odpisy i wyciągi z arkuszy posiadłości gruntowych i innych operatów.

| L. p. | Oznaczenie przedmiotu robót, za które strony uiszczać mają należytość | Należytość w złotych frankach | Uwagi |
|---|---|---|---|
| 1 | A. Za t. zw. mokrodruki od karty | 2.50 | Do L. p. 1.<br>Odciski map można sprzedawać tylko w miarę zapasu t.j. po odliczeniu egzemplarzy, potrzebnych dla celów urzędowych Ewidencyj katastru pod. gr.<br>Za połowę lub część karty zalicza się połowę ceny. |
| | B. Za odciski map, sporządzone za pomocą suchodruku: | | Do L. p. 2<br>Adjustowanie polega na kolorowaniu parcel budowlanych, wodnych, drogowych i kolejowych, tudzież kopalni piasku i gliny. |
| | a) bez oznaczenia numerami parcel: | | |
| | dla całych gmin, od karty | 5.— | |
| | pojedyńcze karty po | 6.— | |
| | b) z oznaczeniem już w druku numerami parcel: | | |
| | dla całych gmin od karty | 8.— | |
| | pojedyńcze karty po | 10.— | |
| | C. Należytości za odciski litograficzne bez oznaczenia numerami parcel dla sądów od karty | 1.50 | Koszty wynagrodzenia co do pozycji L. p. 2. taryfy oblicza się według ilości punktów całej gminy. |
| 2 | Za adjustowanie odcisków map za 100 punktów | 0.25 | |
| 3 | Za kolorowanie i opisanie zarysu map | 0.50 | Do L. p. 2, 3, 4, 5, 6, 7.<br>Skarb i Sądy płacą 50% należytości wykazanych pod L. p. 2 do 7. Powyższa należytość przypada w całości wykonawcy. |
| 4 | Za kolorowanie zupełne lub pewnych oznaczonych części odcisków map lub kopji od punktu | 0.02 | |
| 5 | Za wpisanie liczb parcel do pewnych oznaczonych obszarów za każde 20 parcel | 0.25 | Do L. p. 2, 4, 8<br>Ilość punktów daje suma parcel i hektarów przedmiotu zamówienia. |
| 6 | Za wyrysowanie dodatkowych zmian w odciskach map, bez względu na skalę, od każdej parceli | 0.04 | Do L. p. 6<br>Przy wyrysowaniu parcel drogowych, wodnych, kolejowych lub wałów ochronnych należy brać w rachubę tylko te przedmioty, a nie parcele przez nie przecięte. |
| | za wyrysowanie parcel drogowych, wodnych lub kolejowych, oraz wałów ochronnych, od każdego 1 dm. długości przedmiotu na mapie | 0.25 | |
| 7 | Za skreślenie parcel w odcinkach map, za każde 10 parcel | 0.01 | Do L. p. 8.<br>Przy kopjach całych kart obejmujących niwy gęsto zabudowane należy zaliczyć prócz należytości pod L. p. 8 także dodatek ryczałtowy w kwocie 1 fr. zł. od całej, wzgl. 0,50 fr. od połowy karty. |
| 8 | Za kopje map z wolnej ręki, bez względu na skalę, do 10 punktów | 3.— | |
| | za każdy następny punkt | 0.04 | |
| 9 | Za sporządzenie porównawczego zestawienia dawniejszych i nowych oznaczeń, które może mieć zastosowanie tylko przy gminach nowozdjętych za każde 10 parcel | 0.60 | Parcele położone w jednej i tej samej gminie katastralnej i należące do tego samego właściciela mają być uważane razem jako jeden kompleks gruntu. |
| 10 | Za odpisy i wyciągi z arkuszy posiadłości i protokółów parcelowych, oraz za dodatkowe wpisanie zmian do arkuszy lub protokółów, za pierwsze 10 pozycji lub nazwisko | 0.80 | Jeżeli na kopji ma być wypisaną powierzchnia parcel, należy zaliczyć stawki według pozycji L. p. 10. taryfy. |
| | za każde dalsze 50 pozycji (choćby rozpoczęte) | 0.40 | |
| | gdy wyciąg dotyczy tylko łącznej powierzchni i czystego dochodu posiadłości stanowiącej przedmiot arkusza grunt. należy liczyć jako pozycję: sumy każdej kultury, sumę ogólną i nazwisko | 0.00 | Do L. p. 10.<br>Każdą rubrykę poziomą należy liczyć jako jedną pozycję.<br>Wyciągi i odpisy liczy się dla każdej gminy i każdej posiadłości odrębnie. |
| 11 | Za wpisanie powierzchni według miary sążniowej do odpisów lub wyciągów, za każde 10 pozycji | 0.30 | Każdą ubywającą tudzież każdą na nowo wpisaną parcelę i wykazaną nową sumę liczy się jako osobną pozycję. Za poświadczenia co do powierzchni lub czystego dochodu wydawane nie w formie odpisów, (np. do reklamacji wojskowych, dla urzędów ziemskich i t.p.) należy zaliczać według pozycji L. p. 10 taryfy. |
| 12 | Za odpisy opisów granic i innych aktów pomiaru katastral. od arkusza | 1.— | |
| 13 | Za wyciąg z triangulacyjnych operatów katastr. co do współrzędnych i topograficznego położenia punktów trygonometrycznych od każdego punktu | 3.— | |
| 14 | Za graficzne współrzędne stałych punktów katastr. w odniesieniu do linji sekcyjnych mapy oryginalnej od punktu | 1.— | Do L. p. 8 i 10<br>Na żądanie strony zamawiającej może być uwidocznioną na kopjach, odpisach lub wyciągach klauzula zgodności z operatem katastralnym, stwierdzona podpisem kierownika i pieczęcią urzędu za dodatkową opłatą 0.50 fr. zł. od przedmiotu zamówienia. Dochód ten przypada w całości na rzecz Skarbu Państwa. |
| 15 | Za wyciągi operatu katastr. pomiaru poligonalnego co do współrzędnych i topograficznego położenia punktów poligonalnych, za każdy punkt | 1.— | |
| 16 | Za litograficzne karty przeglądowe gmin katastr. od karty | 8.— | |
| 17 | Za druk na arkusze posiadłości lub protokółu parcelowego, użyty do zamówienia od arkusza | 0.30 | |
| 18 | Za papier rysunkowy od arkusza | 1.— | Do L. p. 19, 20, 21.<br>Należytości mogą być zaliczone tylko w tych wypadkach, jeżeli materjału użyto do wykonania zamówienia. Dochód z tego źródła przypada w całości na rzecz Skarbu Państwa. |
| 19 | Za kalkę płócienną od dm² | 0.20 | |
| 20 | Za kalkę papierową od dm² | 0.05 | |
| 21 | Za druk księgi zamówień i czek | 0.25 | |

Załącznik B
do rozporządzenia Ministra Skarbu
z dnia 22 grudnia 1923 r.

## OPŁATY TARYFOWE

za czynności pomiarowe i rekonstrukcyjne wykonane na żądanie stron interesowanych.

1. Za wszelkie pomiary na żądanie prywatne, trwające do 4 godzin, wynosi należytość 4 franki złote, przyczem każdą rozpoczętą 5 lub 9 godzinę liczy się za pełne 4 godziny.

Czas użyty na podróż do miejsca pomiaru wlicza się do czynności pomiarowych.

2. Za przeprowadzenie czynności geometrycznych w kancelarji, wynikłych z pomiaru, jak wrysowanie, obliczenie poligonu i powierzchni, za każde 4 godziny 2 franki złote.

3. Za czynności rekonstrukcyjne połączone z obliczeniem powierzchni lub czystego dochodu, wykonane na prywatne żądanie stron w celu sporządzenia poświadczenia co do obszaru lub czystego dochodu za każde 4 godziny 2 franki złote.

Oprócz należytości wymienionych pod 1, 2 i 3 zaliczyć należy również stawki taryfowe za kopje, wyciągi z operatu względnie poświadczenia, a nadto do należytości pod 1 doliczyć należy odszkodowanie za zużycie instrumentu i przyborów mierniczych, a to:

a) za użycie instrumentu uniwersalnego lub stołu mierniczego 2 franki złote,

b) za użycie instumentu busolowego 1 frank,

c) za użycie taśmy, pryzmatu i t. p. 0,50 fr. zł.

za każde 4 godziny pomiaru.

Jeżeli do pomiaru użyto instrumentu kątowego i taśmy należy zaliczyć obydwie należytości.

Opłaty za druk zamówień i czek wymierza się wedle pozycji 21 taryfy cen

---

Załącznik C.
do rozporządzenia Ministra Skarbu
z dnia 22 grudnia 1923 r.

## NALEŻYTOŚCI

za czynności urzędowe, potrzebne do utrzymywania w ewidencji operatu katastralnego.

### Taryfa I.

1. Za przepisanie całej, części lub reszty posiadłości gruntowej na nowego posiadacza:

a) należytość zasadnicza . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . 0,25 fr. zł.
b) nadto za każde 10 koron (choćby rozpoczęte) czystego dochodu . . . . . . . . 0,05 „ „

Jeżeli uchwała sądowa lub arkusz zgłoszeń obejmują realności zapisane w kilku arkuszach gruntowych, należy liczyć taksę zasadniczą tylko jeden raz, a czysty dochód wszystkich arkuszy posiadłości zesumować.

Przy wspólnych posiadłościach należy w zestawieniach porównawczych zmienionych arkuszy w rubryce „uwaga" podać i imię i nazwisko nowonabywcy.

2. Za przepisanie pojedyńczych parcel, przechodzących jednym aktem prawnym na nowonabywcę:

a) należytość zasadnicza . . . . . . . . . . . . . . . . . . . 0,25 fr. zł.
b) nadto od każdych 10 (choćby rozpoczętych) punktów . . . . . . . . . . . 0,10 „ „

Ilość punktów tworzy suma parcel i ich czystego dochodu, przyczem rozpoczęte korony zaokrągla się do pełnych koron

3. Przy złączeniach arkuszy posiadłości należy zaliczać należytość jak pod 2. a) b).

4. Przy utworzeniu nowego arkusza posiadłości dolicza się nowonabywcy także należytość za ilość użytych druków wedle pozycji L. p. 17 taryfy cen A.

5. Przy sporządzaniu arkuszy posiadłości dla gmin zrekonstruowanych należy wymierzać należytość jak pod 2. a), b)

6. Sprostowania omyłek w operacie katastralnym wolne są od należytości.

Opłaty wedle taryfy I. mają być wymierzane we wszystkich wypadkach tak pomiarowych, jak i niepomiarowych, t. j. od każdej czynności ewidencyjnej, z wyjątkiem punktu 6 i wypadków zmian w przedmiocie i w uprawie, gdy nie zachodzi rónocześnie zmiana w posiadaniu.

### Taryfa II.

Za pomiary urzędowe wynosi:

a) należytość zasadnicza . . . . . . . . . . . . . . . . . . 0,75 fr. zł.
b) a nadto od 25 arów po . . . . . . . . . . . . . . . . . . 0,05 „ „
Za każde rozpoczęte dalsze 25 arów liczy się. . . . . . . . . . . . . . 0,05 „ „

Jeżeli pomiar obejmuje kilka parcel położonyhc w różnych miejscach tej samej gminy należy liczyć taksę zasadniczą tylko raz, a następnie po 0,05 fr zł. od każdych 25 arów w każdem położeniu.

Za przeprowadzenie podziałów w mapach katastralnych na podstawie planów działowych, sporządzonych przez cywilnych techników należy zaliczać całą należytość wedle taryfy I. i całą należytość wedle taryfy II, przyczem jednak wszystkie parcele działowe objęte jedym planem (w tej samej gminie) należy uważać jako jedną grupę.

Za pomiary zmian w przedmiocie i uprawie, jeżeli nie zachodzi równocześnie zmiana w posiadaniu, ma być wymierzoną połowa taryfy II., jeżeli zaś zachodzi także i zmiana w posiadaniu cała taryfa I. i cała taryfa II.

Przewidziane w art. 57 ustawy ewidencyjnej z 23 maja 1883 r. grzywny porządkowe w kwocie 2 koron, w razie nieusprawiedliwionego niajawienia się wezwanych posiadaczy gruntowych do udzielenia urzędnikowi pomiarowemu wyjaśnień co do stanu posiadania, ustala się do kwoty jednego fr. zł. od każdego wypadku przekroczenia.

## 71.

## OKÓLNIK L: DP. 9/II

### w sprawie potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Urzędu Ziemskiego i Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

w miejscu.

Celem ustalenia w sposób niewątpliwy postępowania przy potrącaniu w roku 1924 podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, a w szczególności od dodatków drożyźnianych, wypłacanych w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty poborów stałych — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, jak następuje:

Gdy wypłata dodatku drożyźnianego, względnie innych dodatkowych wynagrodzeń perjodycznych następuje w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty poborów stałych, wówczas celem ustalenia stopy procentowej podatku od dodatku drożyźnianego, względnie innych dodatkowych wynagrodzeń, należy za podstawę przyjmować obliczoną w stosunku rocznym sumę wypłaconego już wynagrodzenia stałego i omawianych wynagrodzeń dodatkowych. Ustalona w ten sposób stopa procentowa służy do obliczenia podatku od dodatkowych wynagrodzeń i nie może mieć wpływu na podwyższenie potrąconego podatku od już wypłaconych stałych wynagrodzeń.

I. Przykład:

Pracownikowi wypłacono w dniu 1 stycznia 1924 r. tytułem miesięcznego wynagrodzenia stałego sumę 500.000.000 mk., od której potrącono, według skali, podanej w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. L: DP. 10402/II/23 przypadający podatek w wysokości 7.000.000 mk (według stopy procentowej 1,4%).

W dniu 15 stycznia 1924 r. wypłaca się temuż pracownikowi dalsze dodatkowe wynagrodzenie perjodyczne (miesięczny dodatek drożyźniany) n. p. w kwocie 100.000.000 mk.

Celem obliczenia stopy procentowej podatku od tego ostatniego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 stycznia 1924 r. 500.000.000 mk. wypłacone 15 stycznia 1924 r. 100.000.000 mk. razem 600.000.000 mk. × 12 = 7.200.000.000 mk., od której to sumy według skali, oznaczonej w wymienionym okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r., przypada stopa procentowa 1,7%.

Służbodawca winien przy wypłacie wynagrodzenia dodatkowego w dn. 15 stycznia 1924 r. w kwocie 100.000.000 mk. potrącić podatek w kwocie 1.700.000 mk.

II. Pracownikowi, o którym mowa w przykładzie I. w dniu 20 stycznia 1924 r. wypłaca się:

1) dalsze uzupełnienie miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 50.000.000 mk.;

2) remunerację względnie zapomogę jednorazową w kwocie 200.000.000 mk.

Celem ustalenia stopy procentowej od tych ostatnich wynagrodzeń przyjmuje się wypłacone w dniu 1 stycznia i 15 stycznia 1924 r. wynagrodzenie 600.000.000 mk + wypłacane 20 stycznia 1924 r. 50.000.000 mk. razem 650.000.000 mk. × 12 = 7.800.000.000 mk. Do tej kwoty dolicza się jednorazowe wynagrodzenie wypłacane 20 stycznia 1924 r. w kwocie 200.000.000 mk., co stanowi sumę 8.000.000.000 mk.

Ponieważ stopa procentowa od 8.000.000.000 marek wynosi według skali podanej w wymienionym okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. 2% przeto przy wypłacie od powyższych wynagrodzeń w dniu 20 stycznia 1924 r. w kwocie 250.000.000 mk. podatek, przypadający do potrącenia wynosić będzie 5.000.000 marek.

Warszawa, dnia 4 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

Podsekretarz Stanu.

(—) *B. Markowski.*

## 72.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 stycznia 1924 r.,

### w przedmiocie określenia kursu franka złotego dla wpłat podatku majątkowego.

W myśl art. 58, ustęp a), ustawy z dn. 11-go sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746), zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla wpłat podatku majątkowego w okresie od dnia 16 grudnia do 31 grudnia 1923 r. ustala się następujące kursy franka złotego:

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 17 grudnia 1923 r., na 1.002.600;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 18 grudnia 1923 r., na 1.120.700;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 19 grudnia 1923 r., na 1.233.900;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 20 grudnia 1923 r., na 1.203.250;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 21 grudnia 1923 r., na 1.183.000;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 22 grudnia 1923 r., na 1.165.000;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 27 grudnia 1923 r., na 1.146.800;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 28 grudnia 1923 r., na 1.208.400;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 29 grudnia 1923 r., na 1.215.400;

dla wpłat, uskutecznionych w dn. 31 grudnia 1923 r., na 1.220.600.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

*(—) Wł. Grabski.*

(Monitor Polski z dn. 9.I 1924 r. Nr. 7).

## Podatek spadkowy i od darowizn.

### 73.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU**

z dnia 4 stycznia 1924 r.

**w sprawie ustalenia przeciętnej wartości franka złotego za miesiąc grudzień 1923 r.**

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 16 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Uzupełnia się tabelę, podaną w § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie zastosowania stałej jednostki do podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1114) oraz w § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. z 1924 r., Nr. 1, poz. 6) w ten sposób, że przeciętną wartość franka złotego za miesiąc grudzień 1923 r. ustala się na 956.506 marek polskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 14 stycznia 1924 r., Nr. 3, p. 17).

## Opłaty stemplowe.

### 74.

**OBWIESZCZENIE L: 1 D. Opł. 2**

z dnia 3 stycznia 1924 roku.

Z dniem 7 stycznia r. b. wypuszcza się w obieg znaczki stemplowe wartości 100.000, 500.000 i 1.000.000 mkp.

Rysunek znaczka stemplowego wartości 100.000 mkp. o wymiarze 35,7 × 19,5 mm. przedstawia prostokąt z owalem, otoczonym ornamentacją na tle giloszowem w górnej części prostokątu. W owalu na ciemnem tle widnieje ustawowy orzeł polski. Powyżej owalu, z ornamentacji go otaczającej wyprowadzone są palmetki, okalające białe tło z cyframi 100.000.

Na brzegach znaczka, w górnej części z trzech stron prostokątu, widnieją palmetki, tworzące ramkę, niżej na dwóch białych paskach, rozdzielonych giloszowem tłem, napis „Opłata stemplowa“.

Znaczek wykonany w kolorze zielonym.

Rysunek znaczka stemplowego wartości 500.000 mkp. o wymiarze 35,5 × 19,5 mm. przedstawia prostokąt z umieszczoną w górnej części tarczą w stylu renesansowym, otoczoną wieńcem laurowym. Na tarczy widnieje ustawowy orzeł polski, pod tarczą wstęga z cyframi 500.000 mp., niżej na białem tle przedzielone prostolinijnym giloszem napisy: „opłata stemplowa“.

Wzdłuż przez znaczek biegną trzy pasy z ornamentacji giloszowej. Całość otacza ramka z dwóch prostych linji.

Rysunek wykonany w kolorze brązowym, podłużne giloszowe pasy — zielone.

Rysunek znaczka stemlowego wartości 1.000.000 mkp. o wymiarze 35,5 × 19,5 mm. przedstawia prostąkąt z umieszczoną w górnej części tarczą w stylu renesansowym, otoczoną ornamentacją z motywów roślinnych. W tarczy na ciemnem tle widnieje ustawowy orzeł polski. Pod tarczą cyfra „1“ z przebiegającym przez nią napisem „Miljon“. Niżej na białym tle widnieją przedzielone prostolinijnym giloszem napisy: „opłata stemplowa“. Brzegami znaczka, w górnej części, biegnie ramka z kółek i wydłużonych owali, przez znaczek wzdłuż — trzy pasy z ornamentacji giloszowej.

Cały rysunek wykonany w kolorze czerwonym, pasy giloszowe podłużne — zielone.

za Ministra Skarbu:

w z. *(—) Werner.*

Dyrektor Departamentu.

### 75.

**OKÓLNIK L: 3105/23 D Opł. 2**

**w przedmiocie zaniechania wymiaru drobnych należytości stemplowych i bezpośrednich.**

Upoważnia się władze skarbowe I instancji w Małopolsce do zaniechania wymiarów opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich), gdy wymierzyć się mająca od danego aktu opłata stemplowa (należytość) wraz z ewentualnem doliczeniem podwyżki lub kary pieniężnej nie dochodzi do 5/100 części „stałej jednostki“ t. j. franka złotego.

Warszawa, dnia 3 stycznia 1924 r.

za Ministra Skarbu:

*(—) Werner.*

Naczelnik Wydziału.

## 76.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.**

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) oraz 4 i 6 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1109), tyczącej się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) zarządza się co następuje:

### Postanowienie wstępne.

§ 1.

Ustawy, niżej wymienione, a mianowicie:

1) pruska ustawa o podatku stemplowym, w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem pruskiego Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1909 r. (Zb. Praw str. 535),

2) niemiecka ustawa o podatku stemplowym, w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 799),

3) niemiecka ustawa o opłatach stemplowych od weksli, w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem kanclerza z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 825) oraz ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 830),

4) niemiecka ustawa z d. 12 września 1919 r. o podatku od nabycia nieruchomości (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 1617) — ulegają zmianom, wymienionym w §§ 2 do 29, niniejszego rozporządzenia.

Zmiany, wymienione w §§ 2, 4, 5, 12 do 14, 17, 21 do 24 w punktach 1, 2 i 3 § 25 oraz w §§ 26 do 29, dokonane na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1109), polegają na podwyższeniu stawek dotychczasowych do wysokości, ustalonej w przepisach, które są przytoczone w rawiasach przed tekstem powołanych paragrafów.

Zmiany zaś, wymienione w §§ 3, 6 do 11, 15, 16, 18 do 20 oraz w punkcie 4 i w dwóch ostatnich ustępach § 25, opierają się na art. 5 i 7 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), przyczem przerachowanie kwot pieniężnych, wyrażonych w markach niemieckich, nastąpiło według stosunku: 100 marek złotych równa sie 123,45 frankom złotym czyli 84,112,657 markom polskim (według wartości franka złotego z czasu od 1 do 7 grudnia 1923 r., wynoszącej 681.350 marek polskich).

### I. Zmiana taryfy stemplowej pruskiej.

§ 2.

(§ 2, punkt a, rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 557).

Stawki w wysokości 1/20% wymienione w pozycji 2 taryfy stemplowej pruskiej („przelew praw") (w ustępach 1 i 4) podwyższa się na 1%.

§ 3.

(art. 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 4 taryfy stemplowej pruskiej („przysposobienie") w wysokości 50 marek, zmienia się na 42.000.000 marek polskich.

§ 4.

(§ 2 punkt b rozporządzenia z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 557).

Stawki w wysokości 1/3%, wymienione w pozycji 9 („przetargi") oraz w pozycji 32 ustęp 1 lit. c („umowy kupna i zamiany"), podwyższa się na 1%.

§ 5.

(pozycja 17 i 18 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Stawkę, ustaloną w pozycji 11 taryfy stemplowej pruskiej („wyciągi") w wysokości 3 marek, podwyższa się:

a) na 670.000 marek od każdej stronicy całej lub zaczętej, jeśli wyciąg sporządził urząd,

b) na 280.000 marek od każdej stronicy całej lub zaczętej, o ile chodzi o wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem.

§ 6.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127. poz. 1044).

W pozycji 18 („kontrakty małżeńskie") zmienia się: a) kwotę 6000 marek na 5 miljardów marek polskich, b) kwotę 5 marek na 4.200.000 marek polskich, c) kwotę 1 mk. 50 fen. na 1.260.000 mk. pol.

§ 7.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

W pozycji 22 („zezwolenia") zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki, w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1.000 | mk. na | 840 000,000 mk. | | |
| 5 000 | „ „ | 4 miljardy | 200 | miljonów mk p. |
| 10 000 | „ „ | 8 miljardów | 400 | „ „ „ |
| 20.000 | „ „ | 16 „ | 800 | „ „ „ |
| 50.000 | „ „ | 42 „ | | |
| 75 000 | „ „ | 63 „ | | |
| 100 000 | „ „ | 84 „ | | |

stawkę w wysokości:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1 marki | na | 840 000 | mk. | p. |
| 1 mk. 50 fen. | na | 1.260.000 | „ | „ |
| 2 „ 50 „ | „ | 2 100.000 | „ | „ |
| 5 „ — „ | „ | 4 200 000 | „ | „ |
| 10 „ — „ | „ | 8.400 000 | „ | „ |
| 15 „ — „ | „ | 12 600 000 | „ | „ |
| 20 „ — „ | „ | 16 800 000 | „ | „ |
| 40 „ — „ | „ | 33.600 000 | „ | „ |
| 50 „ — „ | „ | 42 000 000 | „ | „ |
| 75 „ — „ | „ | 63 000 000 | „ | „ |
| 100 „ — „ | „ | 84 000 000 | „ | „ |
| 150 „ — „ | „ | 126 000.000 | „ | „ |
| 200 „ — „ | „ | 168 000.000 | „ | „ |
| 350 „ — „ | „ | 294 000 000 | „ | „ |
| 500 „ — „ | „ | 420 000.000 | „ | „ |

§ 8.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

W pozycji 31 („karty łowieckie“) zmienia się stawki, w sposób następujący:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1 mk. 50 fen. | na | 1.260 000 | mk. | p. |
| 7 „ 50 „ | „ | 6.300 000 | „ | „ |
| 10 „ — „ | „ | 8 400.000 | „ | „ |
| 50 „ — „ | „ | 42.000 000 | „ | „ |

§ 9.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

W pozycji 33 („konsolidacja własności górniczej“) zmienia się:

a) kwotę 10.000, wyrażającą podstawę wymiaru, na 8 miljardów 400 miljonów marek polskich,
b) stawkę w wysokości 300 marek na 252.000.000 mk. p.,
c) stawkę w wysokości 30 mk. na 25.200.000 marek polskich.

§ 10.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

W pozycji 39 („widowiska“) zmienia się stawki w sposób następujący:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 10 mk. | na | 8.400.000 | mk. | p. |
| 5 „ | „ | 4 200 000 | „ | „ |
| 3 „ | „ | 2.520 000 | „ | „ |
| 2 „ | „ | 1.680 000 | „ | „ |
| 1 „ | „ | 840.000 | „ | „ |
| 50 fen. | na | 420 000 | „ | „ |

§ 11.

(art. 5 i 7. ustawy z duia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 40 („zaprzysiężeni maklerzy) w wysokości 25 mk., zmienia się na 21.000.000 m. p.

§ 12.

(pozycja 12 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

W pozycji 42 („zmiany nazwisk“) podwyższa się stawki, przewidziane w ustępach 1 i 3, na 143.500.000 mk.

Uchyla się wyjątek, przewidziany w ustępie 5.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie 2, powołanej pozycji 42, może władza, zezwalająca na zmianę nazwiska, zupełnie zwolnić od opłaty.

§ 13.

(pozycja 11 taryfy, załączonej do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Stawkę, ustaloną w pozycji 43 („akty nadania obywatelstwa“) w wysokości 150 mk., podwyższa się na 33.500.000 mk.

W przypadkach, przewidzianych w ustępie 2, może władza, nadająca obywatelstwo, zupełnie zwolnić od opłaty.

§ 14.

(§ 2 punkt c oraz § 5 rozp. z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 557).

Stawkę w wysokości 3/10% wymienioną w dziale III pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu“) podwyższa się na ½%.

Uchyla się wyjątki, przewidziane w powołanej pozycji, w ustępach 2, 3 i 6 działu I. Wobec tego ulegają skreśleniu — w ustępie 1 działu I — wyrazy: „o ile nie mają zastosowania postanowienia ustępu 6 liczba 3 w dziale I niniejszej pozycji taryfowej“.

§ 15.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 51 („godzina policyjna“) w wysokości 25 mk., zmienia się na 21.000.000 mk. p.

§ 16.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 57 („orzeczenia sądów polubownych“) w wysokości 100 mk., zmienią się na 84.000.000 mk. p.

§ 17.

(ustawa z dnia 26 października 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 658).

W pozycji 58 („obligi“) podwyższa się stawki w wysokości 1/12% i 1/50%, wymienione w ustępach 1 oraz 3 a) działu I tudzież w działach II i III, na 1%.

Uchyla się wyjątki, przewidziane w ustępie 2 („zniżki“) działu I z wyjątkiem wymienionych w punkcie a). Wobec tego ustęp 3 działu II otrzymuje brzmienie następujące: „Co do przedłużenia terminu spłaty obowiązują postanowienia zawarte w dziale I w ustępie 3 („uwolnienie“), pod literami a, c“.

§ 18.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

W pozycji 59 („zabezpieczenia praw“) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki, w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

| | | |
|---|---|---|
| 600 mk. | na | 500 000.000 mk. p. |
| 1.200 „ | „ | 1 miljard mk. p. |
| 10 000 „ | „ | 8 miljardów 400 miljonów mk. p. |

stawkę w wysokości:

| | | |
|---|---|---|
| 50 fen. | na | 420 000 mk. p. |
| 1 mk. | „ | 840.000 „ „ |
| 1 mk. 50 fen. | na | 1.260.000 mk p. |
| 5 mk | „ | 4 200.000 „ „ |

§ 19.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

W pozycji 66 („rozporządzenia ostatniej woli“) zmienia się kwoty, wyrażające podstawy wymiaru względnie stawki w sposób następujący:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

| | | |
|---|---|---|
| 1 000 mk. | na | 840 000 000 mk. p. |
| 10.000 „ | „ | 8 miljardów 400 miljonów mk. p. |
| 20 000 „ | „ | 16 „ 800 „ „ „ |
| 50 000 „ | „ | 42 „ mk. p. |
| 200 000 „ | „ | 168 „ „ „ |
| 300.000 „ | „ | 252 „ „ „ |
| 500 000 „ | „ | 420 „ „ „ |

stawkę w wysokości:

| | | |
|---|---|---|
| 3 mk. | na | 2 520 000 mk. p. |
| 5 „ | „ | 4.209 000 „ „ |
| 10 „ | „ | 8 400.000 „ „ |
| 15 „ | „ | 12.600.000 |
| 20 „ | „ | 16 800 000 „ „ |
| 30 „ | „ | 25.200 000 „ „ |
| 40 „ | „ | 33 600.000 „ „ |
| 50 „ | „ | 42.000,000 „ „ |

§ 20.

(art. 5 i 7. ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

Stawkę, ustaloną w pozycji 68 („nadanie własności górniczej“) w wysokości 500 mk., zmienia się na 420.000.000 mk. p.

§ 21.

(§ 2 punkt d oraz ustęp końcowy rozp. z d. 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 557; § 2 punkt e rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Stawkę w wysokości 3 mk., wymienioną w dziale 2 pozycji 71 („umowy“), podwyższa się na ½% od wartości przedmiotu umowy.

Jeśli przedmiot umowy nie da się ocenić, to opłata wynosi 140.000 mk.

§ 22.

(§ 1 rozp. z dn. 24 kwietnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 299; § 2 punkt b rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Ustępy 1 do 4 pozycji 73 („pełnomocnictwa, upoważnienia i zlecenia“) otrzymują brzmienie następujące:

Dokument stwierdzający pełnomocnictwo podlega zasadniczo opłacie w wysokości 1.400.000 marek pol.

Opłacie w wysokości 470.000 marek podlegają:

a) pełnomocnictwa, upoważniające jedynie do zastępstwa w postępowaniu sądowo - cywilnem, należącem w pierwszej instancji do zakresu sądu powiatowego — bez względu na to, czy pełnomocnictwo takie dotyczy jednej sprawy lub kilku spraw określonych lub czy upoważnia wogóle do zastępstwa w postępowaniu wyżej wymienionem;

b) pełnomocnictwa, upoważniające do zastępstwa w jednej określonej sprawie cywilnej, należącej w pierwszej instancji do zakresu sądu okręgowego.

Jeśli dokument pełnomocnictwa zawiera zarazem umowę o wynagrodzenie, to podlega opłacie stemplowej, przewidzianej dla umów o najem usług.

§ 23.

(ustęp III rozp. z dn. 8 maja 1922 r. D. U. R. P. Nr. 38, poz. 319; § 2 punkt 3-e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113 oraz pozycja 20 taryfy, załączonej do tegoż rozporządzenia).

Stawkę, ustaloną w pozycji 77 („świadectwa urzędowe w sprawach prywatnych“) w wysokości 3 mk. podwyższa się:

a) co do świadectw, wystawionych przez sądy lub przez notarjuszów na 140.000 mk.;

b) co do świadectw urzędowych innego rodzaju na 1.400.000 mk. od arkusza pierwszego i 280.000 od każdego arkusza następnego.

§ 24.

(§ 2 punkt e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Niewymienione w poprzednich paragrafach niniejszego rozporządzenia stawki, ustalone w pruskiej taryfie stemplowej w kwotach, nie przewyższających 20 marek, podwyższa się na 140.000 mk.

## II. Zmiany taryfy stemplowej niemieckiej.

§ 25.

(§ 6 rozp. z dn. 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 557, §§ 5 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

Stawki, przewidziane w pozycji 1 A. niemieckiej taryfy stemplowej, podwyższa się w sposób następujący:

1) Stawki w wysokości 4/10%, wymienione w ustępie c) i w punkcie 2 „dodatków do ustępu c“) — na 2%

2) stawkę w wysokości 2/3%, wymienioną w ustępie e) pod liczbą 2, o ile dotyczy przypadków, w których chodzi o prawa, określone w ustępie d) pod liczbą 2 — na 1%,

3) stawki w wysokości 5 od tysiąca, 1/20% i 1/3%, wymienione w ustępie e), na 1%.

4) stawki, wymienione w ustępie f):

w wysokości 500 marek zmienia się na 420.000.000 mkp.;

w wysokości 100 marek zmienia się na 84.000.000 mkp.

Stawkę, ustaloną w pozycji 1 B taryfy stemplowej niemieckiej („kuksy“) w wysokości 5 mk., zmienia się na . . . . . . 4.200.000 mp.

Stawki, ustalone w pozycji 3 taryfy stemplowej niemieckiej w wysokości 50 mk., zmienia się na . . . . . . . 42.000.000 mp.

§ 26.

(§ 2 punkt e rozp. z dn. 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Niewymienione w § 25 stawki, ustalone w taryfie stemplowej niemieckiej w kwotach, nie przewyższających 20 marek, podwyższa się na 140.000 marek.

## III. Zmiana niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli.

§ 27.

(art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38 poz. 313; art. 5 ustawy z dn. 19 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1109).

Opłata stemplowa, przewidziana w ustępie pierwszym § 3 ustawy niemieckiej o opłatach stemplowych od weksli (Dz. Pr. Rzeszy niem. z 1909 r. str. 825), wynosi po 3000 marek od każdego pełnego lub zaczętego miljona marek sumy weksla.

Sumę 10.000 marek, wymienioną w ustępie ostatnim § 3 powołanej ustawy z 1909 r. podwyższa się na 500.000.000 mk.

## IV. Zmiana niemieckiej ustawy o podatku od nabycia nieruchomości.

§ 28.

(§§ 4 i 7 rozp. z dnia 14 lipca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 557).

Uchyla się wyjątek, przewidziany w punkcie 4 paragrafu 8 ustawy niemieckiej z dnia 12 września 1919 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 1617).

## V. Zmiana postanowień karnych.

§ 29.

(art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296; § 2 punkt f rozp. z dnia 18 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

Wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych z powodu naruszenia przepisów o daninach publicznych, wymienionych w poprzednich paragrafach niniejszego rozporządzenia — jak również o podatku od ubezpieczeń (ustawa z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. Rzeszy niem. str. 400) — podwyższa się na 140.000.000 mp.

## VI. Obliczanie opłat stemplowych i pokrewnych danin publicznych we frankach złotych.

§ 30.

Wymiary danin publicznych, których dotyczą poprzednie paragrafy niniejszego rozporządzenia, oraz wymiary kar, nakładanych z powodu przekroczenia przepisów o tych daninach, dokonywane począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez władze skarbowe lub przez inne władze i urzędy państwowe, czy to w formie nakazu płatniczego, czy też bez takiego nakazu (wymiary doraźne), mają być uskutecznione we frankach złotych.

Przepis ten nie dotyczy wymiarów, dokonywanych przez notarjuszów.

§ 31.

O ile stawka opłaty określoną jest w obowiązujących przepisach w markach polskich, wymiaru (§ 30) dokonywa się w ten sposób, że przedewszystkiem oblicza się sumę należnej opłaty lub kary (wielokrotnej) w markach polskich; następnie zaś kwotę tę przelicza się na franki złote, dzieląc ją przez liczbę, wyrażającą wartość franka złotego w dniu powstania obowiązku do uiszczenia opłaty stemplowej.

Przepis zawarty w ustępie poprzednim stosuje się również w przypadkach, w których stawki opłat wyrażone są w obowiązujących przepisach w formie procentowej.

Wymiaru kary, określonej w przepisach obowiązujących (§ 30) w markach polskich, dokonywa się przedewszystkiem w markach według stawki, obowiązującej w chwili wydania decyzji o karze, a następnie przelicza się kwotę kary na franki złote, z uwzględnieniem wartości franka złotego w dniu wydania decyzji o karze.

§ 32.

W przypadkach, w których przy zastosowaniu § 31 ma być uwzględnioną wartość franka złotego za czas do 1 stycznia 1924 r., należy dokonać przerachowania według następującej tablicy:

| Liczba | Oznaczenie okresu dla którego ustala się wartość | Wartość franka złotego w markach pol |
|---|---|---|
| 1 | po końca 1919 r . . . . | 8,68 |
| 2 | I kwartał 1920 r. . . . . | 28,8 |
| 3 | II " " " . . . . | 35,4 |
| 4 | III " " " . . . . | 41,7 |
| 5 | IV " " " . . . . | 82.9 |
| 6 | I " 1921 r. . . . . | 157,7 |
| 7 | II " " " . . . . | 190 |
| 8 | III " " " . . . . | 560,1 |
| 9 | IV " " " . . . . | 715,3 |
| 10 | I " 1922 r. . . . . | 713,3 |
| 11 | II " " " . . . . | 787,2 |
| 12 | III " " " . . . . | 1,358,1 |
| 13 | IV " " " . . . . | 2,886,9 |
| 14 | styczeń 1923 r. . . . . | 5,015,5 |
| 15 | luty " " . . . . | 8,032,7 |
| 16 | marzec " " . . . . | 8,291 |
| 17 | kwiecień " " . . . . | 8,586,3 |
| 18 | maj " " . . . . | 9 479,1 |
| 19 | czerwiec " " . . . . | 16,042,6 |
| 20 | lipiec " " . . . . | 24 475,5 |
| 21 | sierpień " " . . . . | 46,209 |
| 22 | wrzesień " " . . . . | 53,764,3 |
| 23 | październik " . . . . | 165,472,5 |
| 24 | listopad " " . . . . | 360,541,6 |

Przeciętna wartość franka złotego na grudzień 1923 r. ogłoszoną zostanie rozporządzeniem oddzielnem.

§ 33.

Osobom, obowiązanym do uiszczenia danin publicznych, których dotyczy rozporządzenie niniejsze, służy prawo wpłacenia zaliczek; kwoty,

wpłacone na ten cel, będą przy wymiarze (§§ 30, 31 i 32) uwzględnione po zwaloryzowaniu wedle kursu franka złotego, miarodajnego w dniu uskutecznienia wpłaty zaliczki.

§ 34.

Osoby i instytucje, które w myśl obowiązujących przepisów albo specjalnych zezwoleń wpłacają opłaty stemplowe lub pokrewne daniny publiczne gotówką bez urzędowego wymiaru w ten sposób, że sumę opłat należnych w ciągu pewnego okresu wpłacają po upływie tego okresu, mogą bez przeliczenia na franki złote uiszczać daniny należne za czas od dnia 1 do 15 każdego miesiąca — do dnia 22 tegoż miesiąca; opłaty zaś, należne za czas od 16 do końca miesiąca — do dnia 7 miesiąca następnego.

Daniny, niewpłacone w powyższych terminach, ulegają przeliczeniu na franki złote w ten sposób, że sumę opłat, należnych w każdym miesiącu, dzieli się przez przeciętną wartość franka złotego w danym miesiącu, ogłaszaną na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113).

§ 35.

W przypadkach, w których władze, wymienione w § 30 niniejszego rozporządzenia, dokonały przed dniem 10 stycznia 1924 r. wymiaru opłat stemplowych lub pokrewnych danin publicznych, a wymierzona opłata nie została jeszcze przed tym dniem całkowicie zapłaconą, należy niewpłaconą kwotę opłaty przeliczyć na franki złote, dzieląc niewpłaconą sumę marek polskich przez liczbę, wyrażającą kurs franka złotego, który obowiązywać będzie w dniu 10 stycznia 1924 r.

Przepis powyższy stosuje się również do przerachowania niewpłaconych do dnia 10 stycznia 1924 r. kar, nałożonych z powodu przekroczenia przepisów o daninach, wyżej określonych, jak również kar za zwłokę, narosłych do dnia 10 stycznia 1924 r., oraz kosztów egzekucyjnych.

§ 36.

Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wyniknie kwota franków złotych więcej niż o jednem miejscu dziesiętnem, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego; w przeciwnym razie setne i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 37.

Uiszczenia należności, obliczonych na zasadzie rozporządzenia niniejszego we frankach złotych, uskutecznia się w markach polskich według wartości franka złotego, w dniu uiszczenia należności.

Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie należności, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5.000, to cyfry te zastępuje się zerami.

**Postanowienie końcowe.**

§ 38.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 10 stycznia 1924 r. i obowiązuje na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 3.I 1924 r. Nr. 1, poz. 6).

---

# Podatki konsumcyjne.

## 77.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 grudnia 1923 r.

**celem wykonania ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz.) 1044) o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorzadowe.**

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe zarządza się co następuje:

§ 1. Dla przerachowania kwot pieniężnych, zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów, a to:

1) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1070).

2) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od cukru (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1071).

3) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1072).

4) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od piwa (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1073).

5) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1074).

6) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1075).

7) z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1076).

8) Z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od drożdży (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1077).

9) Z dnia 20 września 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od soli na obszarze b. dzielnicy pruskiej i Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 763).

10) Z dnia 26 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 1000),

stosowany będzie począwszy od 1 stycznia 1924 r. w myśl art. 2 i art. 6 powołanej ustawy frank złoty wedle kursu obowiązującego dla przerachowania tegoż franka na marki polskie w dniu wejścia w życie każdego z powyżej wymienionych rozporządzeń.

Wysokość poszczególnych stawek podatkowych we frankach złotych podaje się w przyległym załączniku.

§ 2. Ceny artykułów monopolowych, obowiązujące w markach polskich w dniu 1 stycznia 1924 r., ulegają automatycznie zmianie co tydzień, stosownie do kursu franka złotego, ogłaszanego urzędownie każdego piątku i będą obowiązywały na cały następny tydzień od poniedziałku do niedzieli włącznie.

Postanowienie to nie narusza w niczem prawa Ministra Skarbu, przysługującego mu z mocy poszczególnych ustaw do podwyższania, względnie obniżania cen tychże artykułów monopolowych w miarę potrzeby, a to niezależnie od kursu franka złotego.

§ 3. Procentowy podatek od węgla i wina obliczany będzie nadal jak dotychczas t. j. w stosunku procentowym od wartości, względnie ceny sprzedaży tychże artykułów, a należna suma podatku przeliczona zostanie na franki złote wedle kursu obowiązującego w terminie płatności podatków.

Procentowa opłata monopolowa od wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w prywatnych fabrykach tytoniu obliczana będzie nadal, jak dotychczas w stosunku procentowym do detalicznej ceny sprzedaży wyrobów tytoniowych, a należna suma opłaty monopolowej pobieranej w postaci opasek monopolowych, przeliczoną zostanie na franki złote wedle kursu obowiązującego dla cen artykułów monopolowych na dany tydzień (§ 2).

§ 4. Przedsiębiorcy gorzelń, rafinerji i wolnych składów spirytusu, browarów, wytwórni wina musującego, fabryk cukru, kwasu octowego, zapałek, drożdży prasowanych, olejów mineralnych, prywatnych kopalń soli obowiązani są w oznajmieniach na wyrób, względnie na wywóz artykułów podległych podatkom spożywczym, podać przypadający podatek spożywczy we frankach złotych i uiścić go w terminie płatności w kasie skarbowej w markach polskich według kursu franka złotego obowiązującego w dniu dokonania zapłaty.

Przedsiębiorcy prywatnych fabryk tytoniu obowiązani są w oznajmieniach na wywóz artykułów monopolowych podać przypadającą opłatę monopolową we frankach złotych i uiścić ją w terminie płatności w kasie skarbowej w markach polskich według kursu franka złotego obowiązującego dla cen artykułów monopolowych na dany tydzień (§ 2).

§ 5. Stosowanie franków złotych do kar i grzywien orzekanych za przekroczenia przepisów o podatkach spożywczych i monopolach skarbowych będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 6. Przedsiębiorcy zakładów obowiązani do zapłaty akcyzowych opłat patentowych mają w deklaracjach podać przypadającą opłatę patentową, obliczoną we frankach złotych i uiścić ją w kasie skarbowej w markach polskich wedle kursu franka złotego obowiązującego w dniu zapłaty.

§ 7. Podatki spożywcze zakredytowane po 1-ym stycznia 1924 r. obliczane będą we frankach złotych, a pobierane w markach polskich wedle kursu franka złotego obowiązującego w dniu zapłaty i to wraz z 6% odsetkami w stosunku rocznym, obliczonemi od należytości podatkowej, zapłaconej w markach polskich.

Opłaty monopolowe, jakoteż należności za wydane na kredyt artykuły monopolowe, zakredytowane po 1-ym stycznia 1924 r. obliczane będą we frankach złotych, a pobierane w markach polskich wedle kursu franka złotego obowiązującego w tygodniu zapłaty i to wraz z 6% odsetkami w stosunku rocznym, obliczonemi od należytości podatkowych zapłaconych w markach polskich.

Zakredytowane w r. 1923 i niezapłacone do dnia 31 grudnia tegoż roku kwoty podatków spożywczych, względnie opłat monopolowych, jakoteż należności za wydane na kredyt artykuły monopolowe, przeliczone będą dnia 1 stycznia 1924 r. na franki złote wedle kursu obowiązującego tegoż dnia 1 stycznia 1924 r.

Dla zapłaty kredytów podatków spożywczych, wymienionych w ustępie 1-ym i 2-gim, miarodajnym będzie kurs franka złotego dnia zapłaty.

Dla zapłaty zakredytowanych opłat monopolowych, jakoteż należności za wydawane na kredyt artykuły monopolowe, miarodajnym będzie kurs franka złotego, ogłaszany każdego piątku na cały następny tydzień t. j. na czas od poniedziałku do niedzieli włącznie.

§ 8. Niezapłacone w terminie zarówno zakredytowane jak i niekredytowane podatki spożywcze, opłaty monopolowe, tudzież należności za pobrane na kredyt artykuły monopolowe, będą ściągane w drodze przymusowej i obliczane w markach polskich wedle kursu franka złotego obowiązującego w dniu dokonania zapłaty wraz z 24% zwłoki w stosunku rocznym od całej zaległej należności skarbowej, przyczem każdy rozpoczęty miesiąc liczy się za cały.

§ 9. Zwrot nienależnie pobranych, względnie bonifikowanych podatków spożywczych, należy obliczać we frankach złotych wedle kursu obowiązującego w dniu zaistnienia prawa do zwrotu, względnie bonifikacji.

Zwrot nienależnie pobranych opłat monopolowych, jakoteż ceny sprzedaży artykułów monopolowych należy obliczać we frankach złotych wedle kursu obowiązującego w tygodniu zaistnienia prawa do zwrotu, względnie bonifikacji.

Wypłatę należy uskutecznić według ogólnych przepisów o zwrotach nadpłat podatkowych

w markach polskich, wedle kursu franka złotego obowiązującego w dniu, względnie tygodniu wystawienia asygnaty.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31.XII 1923 r. Nr. 137 poz. 1148).

Załącznik do § 1 rozporządzenia z dn. 24 grudnia 1923, poz. 1148.

**I. Stawki podatkowe we frankach złotych (§ 1 pkt. 1 do 9).**

1. Od 1 litra 100% spirytusu:
a) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i owocowych . . 2.20 zł. fr.
b) wyrobionego w gorzelniach przemysłowych . . . . . 2.30 zł. fr.
c) wyrobionego w gorzelniach przerabiających wywary na sole potasowe we własnych potasowniach . . . . . . 2.20 zł. fr.
d) od spirytusu z zagranicy i Gdańska . . . . . . . 2.20 fr. zł.

2. Od flaszki całej wina musującego:
a) gronowego . . . . . . . 2.20 zł. fr.
b) owocowego . . . . . . . 1.10 zł. fr.

3. Od piwa:

I. W b. dzielnicy austrjackiej od stopnia sacharometrycznego ekstraktu:
a) dla browarów przerabiających rocznie do 10.000 hl. brzeczki . . . . . . . . 48 cent.
b) dla browarów przerabiających rocznie do 30.000 hl. brzeczki . . . . . . . . 49 „
c) dla browarów przerabiających rocznie do 50.000 hl. brzeczki . . . . . . . . 50 „
d) dla browarów przerabiających rocznie do 70.000 hl. brzeczki . . . . . . . . 51 „
e) dla browarów przerabiających rocznie ponad 70.000 hl. brzeczki . . . . . . . . 52 „

*Zwrot akcyzy od piwa:*

I. W b. dzielnicy austrjackiej (Małopolska, Spiż i Orawa).
a) wywożącym piwo za granicę bez względu na zawartość ekstraktu lub o ile nie są przedsiębiorcami browaru, od hektolitra . . . . . . . 2.10 zł. fr.
b) browarom eksportującym za każdy stopień ekstraktu . . 0.42 zł. fr.

Od 1 hektolitra piwa sprowadzonego z zagranicy i Gdańska za każdy hektolitr i jeden stopień ekstraktu brzeczki podstawowej po . . . . 0.52 fr. zł.

Najmniej jednak za hektolitr piwa . . . . . . . . . 8.40 zł. fr.

II. W b. dzielnicy rosyjskiej:

Od 1 puda słodu (16.83 kgr.) przerabianego na piwo w browarach 5.00 zł. fr.

Browary przerabiające rocznie do 32.766 kg. (2.000 pudów) płacą za pud tylko . . . . . . . . . . 4.20 zł. fr.

Od piwa sprowadzonego z zagranicy i z Gdańska za 1 hektolitr po . . . . . . . . . . . . . 8.40 zł. fr.

III. W b. dzielnicy pruskiej:

a) za hkt. piwa słabego do 8% ekstraktu przy produkcji pierwszych 10.000 hektolitrów piwa . . . . . . . . 3.80 zł. fr.
za dalsze 20.000 hl. piwa . . 3.90 zł. fr.
powyżej 30.000 hl. piwa . . 4.— zł. fr.
b) za 1 hektolitr piwa pełnego (8 — 13%) przy produkcji pierwszych 10.000 hl. piwa . . 6.30 zł. fr.
za dalsze 20.000 hl. piwa . . 6.50 zł. fr.
powyżej 30.000 hl. piwa . . 6.80 zł. fr.
c) od piwa mocnego (powyżej 13% ekstraktu) dodaje się do stopy b) za każde dalsze cztery stopnie ekstraktu zawarte w brzeczce podstawowej połowę stopy wymienionej pod a).

Za warki domowe za każdy hektolitr po . . . . . . . . . 1.40 zł. fr.

d) od piwa sprowadzonego z zagranicy i z Gdańska za 1 hektolitr . . . . . . . . . 8.40 zł. fr.

4. Za 1 pudełko zapałek, zawierających do 60 zapałek lub dwie książeczki, zawierające po 30 zapałek . . . . . . . . . . . . 0.01 zł. fr.

5. Za 1 kg. kwasu octowego. . 0.30 zł. fr.

6. Za 100 kg. oleju skalnego:
o gęstości do 750° . . . . 15.80 zł. fr
powyżej 750 — 865° . . . 10.50 zł. fr.
„ 865° — 885° . . . 1.80 zł. fr.
„ 885° . . . . . 7.— zł. fr.
Od parafiny i świec . . . 10.50 zł. fr.
Od asfaltu, koksu i mazi . . 1.80 zł. fr.

7. Za 100 kg. cukru . . . . 35.— zł. fr.

8. Od 100 kg. soli w b. dzielnicy pruskiej . . . . . . . , . . 7.— zł. fr.

9. Za 1 kg. drożdży prasowanych: krajowych . . . . . . . 0.60 zł. fr.
zagranicznych . . . . . . 0.70 zł. fr.

**II. Akcyzowe opłaty patentowe (§ 1 punkt 10).**

*A. Opłaty od patentów za wyrób i przerób:*

1) Od gorzelń i fabryk drożdżowo-gorzelniczych:
a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych 100.000 litrów alkoholu . . . . . . . . . 74.— zł. fr.
b) opłata dodatkowa za każde następne 10.000 litrów alkoholu . . . . . . . . . 7.40 zł. fr.

2) Od wytwórni drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała . . . . . . . . . . . . . . 18.50 zł. fr.

3) Od fabryk wódek i likierów:

a) opłata zasadnicza za przerób 50.000 litrów alkoholu 144.— zł. fr.

b) za dalsze każde 50.000 litrów alkoholu . . . . . . . . 144.— zł. fr.

4) od rektyfikacji spirytusu:

a) opłata zasadnicza za 100.000 litrów alkoholu surowego, przyjętego do magazynu dla oczyszczenia . . . . 518.— zł. fr.

b) opłata dodatkowa za każde następne 10.000 litrów alkoholu surowego . . . . . . 37.— zł. fr.

5) od fabryk win musujących 370.— zł. fr.

6) od fabryk win owocowych, rodzynkowych i winogronowych . . 37.— zł. fr.

7) od browarów:

a) opłata zasadnicza przy przerobie pierwszych 20 ton słodu . . . . . . . . . . . 37.— zł. fr.

b) opłata dodatkowa przy przerobie każdych następnych 10 ton słodu . . . . . . . . 7.40 zł. fr.

8) od miodosytni . . . . . . 22.20 zł. fr.

9) od przerobu spirytusu: w rozlewniach denaturatu:

a) w politurniach, lakierniach i fabrykach chemicznych:

aa) opłata zasadnicza od przerobu pierwszych 10.000 litrów alkoholu . . . . . . . . . 7.40 zł. fr.

bb) opłata dodatkowa przy przerobie każdych następnych 10.000 litrów alkoholu . . . 7.40 zł. fr.

b) od perfumerji i wytwórni kosmetycznych . . . . . 14.80 zł. fr.

c) od fabryk octu . . . . . 7.40 zł. fr.

10) od fabryk gilz do papierosów 14.80 zł. fr.

11) od fabryk zapałek . . . 222.— zł. fr.

12) od cukrowni:

a) od każdej tony cukru surowego . . . . . . . . . . 0.40 zł. fr.

b) od każdej tony rafinady dodatkowo . . . . . . . 0.40 zł. fr.

Opłata z p. p. a i b uiszcza się zgóry za całą kampanję według produkcji w kampanji ubiegłej; opłata od cukrowni w ubiegłej kampanji nieczynnych uiszcza się w wysokości odpowiadającej produkcji pierwszych 600 ton.

*B. Opłaty od zakładów sprzedaży trunków.*

13) Od zakładów restauracyjnych z uprawnieniem do sprzedaży wszelkich napojów w naczyniach zamkniętych i na kieliszki:

| | w miejscowościach Kl. I | Kl. II | Kl. III |
|---|---|---|---|
| | Franków złotych | | |
| I rzędu . . . . . | 888.— | 592.— | 222.— |
| II rzędu . . . . . | 370.— | 148.— | 74.— |
| 14) od zakładów uprawnionych do sprzedaży wszelkich trunków w naczyniach zamkniętych: | | | |
| a) detalicznie . . . | 148.— | 74.— | 37.— |
| b) hurtowo . . . . | 444.— | 370.— | 222.— |
| 15) od winiarni uprawnionych do sprzedaży wyłącznie wina tak w naczyniach zamkniętych, jak i na kieliszki | 74.— | 37.— | 18.50 |
| 16) piwiarnie i winiarnie ze sprzedażą piwa, wina i miodu wyłącznie w naczyniach zamkniętych. . . . . . . . . | 18.50 | 14.80 | 7.40 |
| za wyszynk piwa dodatkowo . . . . . . . | 18.50 | 14.80 | 7.40 |
| 17) od bufetów ze sprzedażą wszystkich trunków: | | | |
| a) przy teatrach, cyrkach, kinach, wyścigach, wystawach, klubach, lokalach stowarzyszeń i t. p. | 74.— | 55.50 | 37.— |
| b) bufety na balach i zabawach publicznych, nie wyłączając dobroczynnych za dobę płacą | 7.40 | 3.70 | 1.90 |
| 18) od karczem i domów zajezdnych uprawnionych do sprzedaży wszelkich trunków . . . . | 148.— | 74.— | 74.— |
| 19) od hurtownych składów piwa, wina i miodu . . . . . . . . . | 18.50 | 14.80 | 7.40 |
| *C. Od zakładów trudniących się ekspedycją trunków* . . . . . . | | | 370.— |

## 78.

## OBWIESZCZENIE

z dnia 28 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie sprostowania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1923 roku w przedmiocie zmian w postanowieniach i opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

W § 2 wierszu ostatnim i § 5 wierszu ostatnim rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 132, poz. 1073) cyfrę 5.600.000 mkp. należy sprostować na 9.600.000 mkp.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31.XII 1923 r. Nr 137 poz. 1160).

## 79.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie rozciągnięcia na górnośląską część województwa śląskiego niektórych postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. o opodatkowaniu spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628).**

Na zasadzie postanowień ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U .R. P. Nr. 41 poz. 248) i z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego rozciąga się moc obowiązującą następujących przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86 poz. 628): ustępu końcowego § 1, według którego przywóz spirytusu i wyrobów zawierających spirytus z zagranicy oraz wywóz zagranicę jest zasadniczo zabroniony z tem, że na wyjątki od tego zakazu zezwolić może Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu na warunkach określonych każdorazowo oraz że Ministrowi Skarbu zastrzega się prawo dozoru i kontrolowania obrotu spirytusem wewnątrz kraju, a dalej ustępu 3 § 6 i § 8.

§ 2. Na wyżej wymienionym obszarze uchyla się moc obowiązującą §§ 3 i 4 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 661).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu; w szczególności upoważnia się Ministra Skarbu do zmiany obowiązujących dotąd przepisów wykonawczych do ustawy niemieckiej z dnia 15 lipca 1909 r. o opodatkowaniu spirytusu (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 661).

§ 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z niem przepisy, dotyczące opodatkowania spirytusu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 8.I 1924 r. Nr. 2 poz. 7)

---

# Monopol tytoniowy.

## 80.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie nowego unormowania opłaty za stały dozór skarbowy przy prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych.**

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409), tudzież po myśli ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 6 ust. 15 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 19 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 916) oraz w rozporządzeniu Min. Skarbu z dnia 31 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 948) zwrot kosztów kontrolnych należący się od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za dozór skarbowy ich przedsiębiorstw, pobierać się będzie, począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. za każdy miesiąc w następującej wysokości:

1) od fabryk opłacających na mocy ustawy z dnia 14 maja r. 1923 w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 412) świadectwa przemysłowe kategorji od I do III włącznie w wysokości franków złotych 105—sto pięć, płatnych w markach polskich według kursu franka złotego, ustalonego przez Ministra Skarbu i obowiązującego dla cen artykułów monopolowych w tym tygodniu, w którym wypada dzień zapłaty powyższego zwrotu kosztów kontrolnych;

2) od fabryk opłacających świadectwa przemysłowe kategorji od IV do VI włącznie w wysokości franków złotych 52—pięćdziesiąt dwa, płatnych w markach polskich, jak wyżej;

3) od wszystkich innych fabryk w wysokości franków złotych 25—dwadzieścia pięć, płatnych w markach polskich, jak powyżej.

§ 2. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, w których władza skarbowa ustanowi dozór skarbowy przez dwa lub więcej stale przydzielone do fabryki organa skarbowe, opłacają wymienione w § 1 należytości w podwójnej wysokości.

§ 3. Ustalone w § 1 należytości obowiązani są fabrykanci wpłacać miesięcznie zgóry do Kas Skarbowych najpóźniej do dnia 8 każdego miesiąca, niewpłacone do powyższego terminu zwroty kosztów kontrolnych ściągnięte będą przymusowo w sposób przewidziany dla ściągania podatków zaległych wraz z 2 odsetkami miesięcznie za zwłokę, przyczem przy obliczeniu kursu franka złotego wzięty będzie za podstawę kurs z dnia ściągnięcia zaległej opłaty. Niezależ-

nie od powyższego może władza skarbowa orzec cofnięcie koncesji. Za miesiąc styczeń 1924 r. zwrot kosztów kontrolnych płatny jest wyjątkowo w dwa tygodnie po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31.XII 1923 Nr. 137, poz. 1149).

---

## 81.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1923 r.

**o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak państwowych jak i prywatnych fabryk.**

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) i ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin (Dz. U. R. P. z dn. 15 grudnia 1923 r. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w państwowych fabrykach:

I. Cygara:

| | | |
|---|---|---|
| Havana | fr. zł 0.36 | za 1 sztukę |
| Belweder | „ „ 0.30 | „ „ „ |
| Wawel | „ „ 0.26 | „ „ „ |
| Brytanica | „ „ 0.23 | „ „ „ |
| Trabuco | „ „ 0.21 | „ „ „ |
| Kuba | „ „ 0.17 | „ „ „ |
| Portorico | „ „ 0.12 | „ „ „ |
| Mieszane zagraniczne | „ „ 0.11 | „ „ „ |
| Brazyl Virginia | „ „ 0.10 | „ „ „ |
| Cigarillos | „ „ 0.09 | „ „ „ |

II. Papierosy:

| | | |
|---|---|---|
| Sfinks | fr. zł. 0.080 | za 1 szt. |
| Dames | „ „ 0.070 | „ „ „ |
| Kalif | „ „ 0.060 | „ „ „ |
| Egipskie | „ „ 0.045 | „ „ „ |
| Klub, Medjum | „ „ 0.035 | „ „ „ |
| Sejmowe | „ „ 0.035 | „ „ „ |
| Prezydent | „ „ 0.035 | „ „ „ |
| Damskie | „ „ 0.035 | „ „ „ |
| Farys | „ „ 0.020 | „ „ „ |
| Pogoń | „ „ 0.030 | „ „ „ |
| Sport | „ „ 0.030 | „ „ „ |
| Warszawskie | „ „ 0.030 | „ „ „ |
| Wisła | „ „ 0.018 | „ „ „ |
| Wanda | „ „ 0.015 | „ „ „ |
| Cow-Boy | „ „ 0.015 | „ „ „ |
| Yankes | „ „ 0.015 | „ „ „ |

III. Tytonie:

| | | |
|---|---|---|
| Kir | fr. zł. 50.00 | za 1 kg. |
| Ksanti | „ „ 45.00 | „ „ „ |
| Najprzedn. sułtański | „ „ 40.00 | „ „ „ |
| „ macedoński | „ „ 35.00 | „ „ „ |
| „ turecki | „ „ 30.00 | „ „ „ |
| Przedni turecki | „ „ 24.00 | „ „ „ |
| Średni turecki | „ „ 19.20 | „ „ „ |
| Kresowy | „ „ 14.40 | „ „ „ |
| Machorka | „ „ 7.20 | „ „ „ |

IV. Tytonie do fajki:

| | | |
|---|---|---|
| Przedni fajkowy | fr. zł. 9.60 | za 1 kg. |
| Zwyczajny fajkowy | „ „ 6.80 | „ „ „ |

§ 2. Począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w prywatnych fabrykach:

I. Cygara:

| | | |
|---|---|---|
| Gatunek luksusowy A | fr. zł. 0.40 | za 1 sztukę |
| „ luksusowy B | „ „ 0.31 | „ „ „ |
| „ najprzedniejszy A | „ „ 0.25 | „ „ „ |
| „ „ B | „ „ 0.20 | „ „ „ |
| „ przedni A | „ „ 0.13 | „ „ „ |
| „ przedni B | „ „ 0.11 | „ „ „ |
| „ średni A | „ „ 0.10 | „ „ „ |

II. Cygaretki:

| | | |
|---|---|---|
| Gatunek: przedni | fr. zł. 0.06 | za 1 sztukę |
| „ średni | „ „ 0.05 | „ „ „ |

III. Papierosy:

| | | |
|---|---|---|
| Gatunek: luksusowy A bez ustnika | fr. zł. 0.060 | za 1 szt. |
| „ „ A z ustnikiem | „ „ 0.050 | „ „ „ |
| „ luksusowy B bez ustnika | „ „ 0.045 | „ „ „ |
| „ „ B z ustnikiem | „ „ 0.040 | „ „ „ |
| „ najprzedniejszy A | „ „ 0.035 | „ „ „ |
| „ „ B | „ „ 0.030 | „ „ „ |
| „ przedni A | „ „ 0.025 | „ „ „ |
| „ przedni B | „ „ 0.020 | „ „ „ |
| „ średni A | „ „ 0.016 | „ „ „ |

IV. Tytonie:

| | | |
|---|---|---|
| Gatunek: luksusowy | fr. zł. 40.00 | za 1 kg. |
| „ najprzedniejszy | „ „ 35.00 | „ „ „ |
| „ przedni | „ „ 28.00 | „ „ „ |
| „ średni A | „ „ 20.00 | „ „ „ |
| „ średni B (fajkowy) | „ „ 10.00 | „ „ „ |
| „ średni C (fajkowy) | „ „ 7.00 | „ „ „ |

V. Tytoń do żucia: . . . fr. zł. 10.00 za 1 kg.

VI. Machorka: . . . . . fr. zł. 7.50 za 1 kg.

VII. Tabaka do zażywania:

| | | |
|---|---|---|
| Gatunek: przedni | fr. zł. 4.00 | za 1 kg. |
| „ średni | „ „ 2.40 | „ „ „ |

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowemi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytonowych, tudzież w fabrycznych składach tychże fabryk, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w prywatnych fabrykach.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

(Dz. U. R. P. z dn. 31.XII 1923 r. Nr.137 poz.1150).

## 82.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie nowego unormowania zwrotu kosztów nakładu tytoniowego opasek monopolowych.**

Na podstawie art. 62 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) tudzież po myśli ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 3 ustęp 3 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 3 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 225) zwrot kosztów nakładu opasek monopolowych, przeznaczonych do oklejania wyrobów tytoniowych, ustala się począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. w wysokości za 1000 (tysiąc) sztuk opasek 1 (jeden) frank złoty, płatny w markach polskich, według franka złotego, ustalonego przez Ministra Skarbu i obowiązującego dla cen artykułów monopolowych w tym tygodniu, w którym wypada dzień zapłaty powyższego zwrotu nakładu opasek monopolowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31.XII 1923 r. Nr. 137 poz 1151).

## 83.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie nowego unormowania opłaty kontrolnej pobieranej od wyrobów tytoniowych, wywożonych za granicę.**

Na podstawie art. 62 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409), tudzież po myśli ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 11 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 916), opłatę kontrolną pobieraną od wyrobów tytoniowych wywożonych za granicę, ustala się począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. w następującej wysokości:

1) w stosunku od 1.000 (jeden tysiąc) sztuk papierosów ½ (pół) franka złotego, płatne w markach polskich według kursu franka złotego, ustalonego przez Ministra Skarbu i obowiązującego dla cen artykułów monopolowych w tym tygodniu, w którym wypada dzień zapłaty powyższej opłaty kontrolnej,

2) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tytoniów cienko krajanych 1 (jeden) frank złoty płatny w markach polskich jak powyżej,

3) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tytoniów grubo krajanych (fajkowych) i machorki — ½ (pół) franka złotego, płatne w markach polskch jak powyżej,

4) w stosunku od 1.000 (jeden tysiąc) sztuk cygar i cygaretek 2 (dwa) franki złote, płatne wmarkach polskich jak powyżej,

5) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tabaki do zażywania, ½ (pół) franka złotego, płatne w markach polskich jak powyżej,

6) w stosunku od 10 (dziesięć) kilogramów tytoniu do żucia 1 (jeden) frank złoty, płatny w markach polskich jak powyżej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:

*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 31.XII 1923 r. Nr.137 poz.1152).

## 84.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 stycznia 1924 r.

**w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1924.**

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) o monopolu tytoniowym, zarządza się co następuje.

§ 1. W roku 1924 uprawa tytoniu dozwolona jest:

I. W województwie stanisławowskiem w powiatach: horodeńskim, kołomyjskim, kosowskim, peczeniżyńskim, rohatyńskim, śniatyńskim, stanisławowskim i tłumackim;

II. w województwie tarnopolskiem w powiatach: borszczowskim, buczackim, czortkowskim, husiatyńskim, podhajeckim, skałackim, tarnopolskim, trembowelskim, zaleszczyckim i zbaraskim;

III. w województwie wołyńskiem w powiatach: krzemienieckim, dubieńskim i ostrogskim, tudzież w południowej części powiatu rówieńskiego po linję brzegu rzeki Horyń i w po-

łudniowej części powiatu łuckiego po linię kolei Kowel-Zdołbunowo;

IV. w województwie białostockiem w powiatach: grodzieńskim, i wołkowyskim:

V. w województwie pomorskiem, w powiecie grudziądzkim;

VI. w województwie śląskiem, w powiecie rybnickim.

§ 2. Na oznaczonym powyżej obszarze uprawy tytoniu może uprawiać tytoń tylko rolnik, który otrzymał urzędowe pozwolenie na tę uprawę.

§ 3. Udzielenie pozwolenia na uprawę tytoniu zależnem jest od następujących wymogów:

1) ogólna przestrzeń gruntu, zgłoszona pod uprawę w gminie, w której okręgu dozwolona ma być uprawa, obejmować musi najmniej 2 ha.

2) przestrzeń gruntu, zgłoszona pod uprawę przez jednego rolnika, nie może być mniejsza, jak 500 mtr. kwadratowych w jednej nierozdzielonej całości.

Przestrzeń gruntu pod uprawę, zgłoszona przez właściciela, względnie dzierżawcę większej posiadłości ziemskiej na obszarze uprawy tytoniu, wymienionym w § 1 p. I, II nie może obejmować w gminie dopuszczonej do uprawy (§ 3 p. 1) mniej jak 1 ha, a w gminie niedopuszczonej do uprawy mniej jak 2 ha.

§ 4. Pozwolenie na uprawę tytoniu otrzymać mogą tylko ci rolnicy, którzy wedle obowiązujących ustaw mogą zawierać ważne umowy, i których rozporządzenie niniejsze od uprawy tytoniu nie wyklucza.

Od uprawy tytoniu są wykluczeni:

a) osoby zasądzone za przemytnictwo lub za przekroczenie przepisów ustawy o monopolu tytoniowym;

b) osoby, które nie zastosowały się do postanowień rozporządzenia z dn. 13 marca 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 195) lub do zarządzeń, wydanych przez organa skarbowe, wzgl. Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w przedmiocie uprawy tytoniu.

§ 5. Zgłoszenia o pozwolenia na uprawę tytoniu należy składać w urzędach lub komisjach wykupu tytoniu lub u wójta (naczelnika gminy) najpóźniej do dnia 15 marca 1924 r.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się,

b) miejscowość, gminę, powiat,

c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę,

d) dokładne określenie gruntu, przeznaczonego pod uprawę,

e) gatunek tytoniu, który zgłaszający się zamierza uprawiać,

f) pochodzenie nasienia, użytego do uprawy, ewent. żądanie dostarczenia nasienia przez Zarząd monopolu tytoniowego,

g) oświadczenie zgłaszającego się, że obowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń, dotyczących uprawy tytoniu, tudzież odsprzedać całą ilość zebranego tytoniu Skarbowi Państwa po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

Zgłoszenie winno być zaopatrzone podpisem i pieczęcią urzędową wójta (Naczelnika gminy).

§ 6. Wójtowie (naczelnicy gminy) mają złożone u nich zgłoszenia przedłożyć łącznie wszystkie z każdej gminy urzędowi, powołanemu do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu.

§ 7. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla obszarów wymienionych w § 1 I i II Inspektorat uprawy tytoniu w Zabłotowie, względnie podległe mu Urzędy wykupu tytoniu w Borszczowie, Jagielnicy i Monasterzyskach.

2) Dla obszaru wymienionego pod III Państwowa Komisja uprawy i wykupu tytoniu w Krzemieńcu.

3) Dla obszaru wymienionego w § 1. IV. V i VI. Inspektorat uprawy tytoniu w Warszawie.

§ 8. Urząd powołany do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu winien:

a) w razie jeżeli przeciw udzieleniu pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda lub wątpliwość, wydać jak najrychlej pozwolenie;

b) w razie, gdy przeciw udzieleniu pozwolenia zachodzą przeszkody, załatwić zgłoszenie natychmiast odmownie;

c) w razie, gdy zachodzą wątpliwości co do istnienia przeszkód przeciw udzieleniu pozwolenia, bezzwłocznie przeprowadzić odpowiednie dochodzenia w porozumieniu z właściwym organem kontroli skarbowej i stosownie do wyniku tych dochodzeń sprawę załatwić.

Wydanie pozwolenia na uprawę tytoniu, względnie odmowne załatwienie zgłoszenia, winno nastąpić bezwarunkowo tak, żeby zgłaszający się otrzymał odpowiedź na zgłoszenie najpóźniej do końca kwietnia 1924 r.

Odpowiedzi na zgłoszenia należy doręczać za pośrednictwem wójtów (naczelników gmin), sołtysów lub przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

O każdem udzieleniu pozwolenia na uprawę tytoniu należy zawiadomić właściwy terytorjalnie organ kontroli skarbowej.

§ 9. Urzędy powołane do wydawania pozwoleń na uprawę tytoniu mają do dnia 1-go lipca 1924 r. przedłożyć Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wykaz udzielonych pozwoleń. Wykaz ten zestawiony według powiatów, ma zawierać miejscowość, gminę, przestrzeń gruntu, zgłoszoną pod uprawę w każdej miejscowości i gatunek tytoniu do uprawy zgłoszonego.

§ 10. Plantator przyjmując pozwolenie na uprawę tytoniu poddaje się temsamem urzędowej kontroli, oraz przepisom i zarządzeniom dotyczącym uprawy tytoniu.

Przy urzędowych czynnościach organów kontrolujących uprawę obowiązany jest plantator albo osobiście być obecnym, albo upoważnić do zastępstwa inną osobę, a w razie potrzeby być przy tych czynnościach osobiście pomocnym, lub też dostarczać robotników, tudzież udzielać wszelkich wyjaśnień.

§ 11. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa i tylko dla gruntu i przestrzeni, w pozwoleniu oznaczonych.

§ 12. Pozwolenie na uprawę może być wyjątkowo przeniesione na inną osobę w następujących wypadkach:

a) gdy podczas uprawy zajdzie zmiana w osobie użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, a to wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p., natenczas osoba, która otrzymała pozwolenie, obowiązana jest o zaszłej zmianie donieść, przedkładając pozwolenie do dni 8 organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do nadzorowania uprawy tytoniu. Organ ten uwidoczni zmianę w osobie plantatora w pozwoleniu i doniesie o niej urzędowi, który pozwolenie wydał. Przez przyjęcie pozwolenia przez nowego użytkowcę gruntu przechodzą na niego wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia.

b) gdy posiadacz pozwolenia umrze — pozwolenie przechodzi na jego spadkobiercę lub następcę prawnego. W tym wypadku nie jest wymagane doniesienie o zmianie w osobie plantatora.

§ 13. Gdy plantator zmienia grunt zgłoszony pod uprawę na inny, obowiązany jest o tem donieść najpóźniej do dnia 15 czerwca 1924 r. organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołanemu do nadzoru plantacji. Organ ten uwidoczni tę zmianę w pozwoleniu na uprawę.

§ 14. Gdy plantator zwiększa lub zmniejsza przestrzeń gruntu w pozwoleniu oznaczoną, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 15 czerwca 1924 r. organ Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, powołany do nadzoru plantacji, który uwidoczni tę zmianę w pozwoleniu.

§ 15. Zmniejszenie przestrzeni gruntu do uprawy zgłoszonego przez gminę lub plantatora poniżej najmniejszego wymiaru, oznaczonego w § 3, może pociągnąć za sobą, o ile nie zostanie usprawiedliwione, wykluczenie gminy względnie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym, a nadto dla plantatora karę konwencjonalną w wysokości 10% ceny wykupna za odstawiony surowiec tytoniowy.

Jako usprawiedliwienie niedotrzymania najmniejszej przepisanej przestrzeni będzie uważane przedstawienie przez gminę względnie plantatora, dowodu, że poczynione przygotowania do uprawy tytoniu w oznaczonym rozmiarze, że jednak nie można było przeprowadzić uprawy w tym rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec (np. posucha, powódź i t. p.).

O tych wypadkach obowiązany jest wójt (naczelnik gminy) względnie plantator, donieść w przeciągu 3 dni organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powołanemu do dozoru plantacji, który to organ to usprawiedliwienie w pozwoleniu na uprawę tytoniu, zanotuje.

§ 16. Osoba, która zrzeka się pozwolenia na uprawę tytoniu, obowiązana jest to pozwolenie najdalej do 30 czerwca 1924 r. złożyć organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powołanemu do nadzoru plantacji, a tenże organ zwróci je urzędowi, który to pozwolenie wydał.

§ 17. Plantator obowiązany jest do czasu odstawienia zbioru tytoniu Skarbowi Państwa o każdem elementarnem lub innem bez winy jego powstałem, zdarzeniu, które spowodowało zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu, donieć do 8 dni organowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powołanemu do nadzoru plantacji.

§ 18. Osobom, które otrzymały pozwolenie na uprawę tytoniu, wyda urząd powołany do wydawania pozwoleń na uprawę bezpłatnie nasienie do uprawy tytoniu. W tym wypadku nie wolno tym osobom użyć innego nasienia do uprawy pod zagrożeniem wykluczenia od uprawy tytoniu w roku następnym.

§ 19. Na obszarach wymienionych w § 1 pod I i II wolno uprawiać tytoń tylko z nasienia, dostarczonego przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 20. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana, przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą wykluczenie plantatora tytoniu od uprawy tytoniu w roku następnym.

§ 21. Produkcja nasienia jest dozwolona wyłącznie tylko na zamówienie urzędu, który wydał pozwolenie na uprawę. Plantatorowie obowiązani są w razie zamówienia nasienia zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach. Zrywanie liści z roślin, wybranych na nasienie, może nastąpić tylko za zezwoleniem urzędu który nasienie zamówił. Plantatorowie u których nasienia nie zamówiono, winni pędy wierzchołkowe i pączki kwiatów bzewarunkowo obłamywać.

§ 22. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne (premje) przy odstawieniu zbioru Skarbowi Państwa.

§ 23. Plantatorom, którzy na podstawie uzyskanego pozwolenia będą uprawiali tytoń na przestrzeni przynajmniej 1 ha udzielić może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego za odpowiedniem zabezpieczeniem bezprocentowe zaliczki pieniężne na rachunek należytości za dostarczony tytoń.

§ 24. Zaniechanie ze strony plantatora, względnie gminy przepisanego w §§ 12a, 13, 14, 15, 16 i 17 doniesienia, pociąga za sobą wykluczenie od uprawy tytoniu w roku przyszłym niezależnie od ewentualnych kar, przepisanych w ustawie o monopolu tytoniowym.

§ 25. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywują organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, kontroli skarbowej, policji państwowej, żandarmerji wojskowej oraz wojskowej straży granicznej. Celem tego nadzoru jest stwierdzenie, czy plantator spełnia wszystkie swoje zobowiązania,

przyjęte z uzyskaniem pozwolenia na uprawę tytoniu, tudzież czy nie dopuszcza się przekroczeń przepisów ustawy o monopolu tytoniowym względnie rozporządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

Organa powołane do wykonywania nadzoru, uprawnione są do wstępu na grunt na którym tytoń jest uprawiany i do wszystkich miejsc i schowków, w których plantator tytoń przechowuje. Te czynności należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny oraz członka zwierzchności gminy.

Każdy urząd, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu, tudzież organ Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, który sprawuje nadzór nad uprawą tytoniu, obowiązany jest prowadzić kataster plantatorów tytoniu swego okręgu. W katastrze tym — zapisywać należy zmiany w osobie plantatora, w gruncie i przestrzeni uprawy, doniesienia plantatora i stwierdzone przekroczenia przepisów o uprawie.

§ 26. Na zasadzie § 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń o pozwolenie na uprawę tytoniu stosownie do postanowień §§ 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, wspierać organa powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności, i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

§ 27. Ceny wykupne, sposób i termin dostawy tytoniu ustanowią odrębne rozporządzenia.

§ 28. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowych i doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Pozwolenie na uprawę tytoniu w tych celach mogą otrzymać tylko instytucje publiczne (zakłady naukowe, rolnicze i t. p.).

Zgłoszenia o pozwolenie na tę uprawę należy składać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Władysław Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 14.I 1924 r. Nr. 3 poz. 20).

## 85.

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 stycznia 1924 r.

**w przedmiocie podwyższenia cen monopolowych za krajowe liście tytoniowe ze zbioru roku 1923.**

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

Ustanowione w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1923 r. (Monitor Polski Nr. 267, poz. 369 z r. 1923; Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 22, poz. 641 z r. 1923) ceny monopolowe za krajowe liście tytoniowe ze zbioru roku 1923 podwyższa się dla liści tytoniowych, odstawionych po dniu 1 stycznia 1924 r. jak następuje:

| Klasa | z roślin czerwono-kwitnących | z roślin żółto-kwitnących |
|---|---|---|
| | Cena za 1 kg. mk. | |
| Doborowe | 1,460,000 | 730,000 |
| I | 1,220,000 | 610,000 |
| II | 980,000 | 490,000 |
| III | 730,000 | 365,000 |
| Brak | 480,000 | 240,000 |
| Paterucha | 160,000 | 80,000 |

Plantatorowi, który sprzeda Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powyżej sto kg. liści tytoniowych wypłacona będzie premja w wysokości 10% kwoty, przypadającej mu tytułem ceny za sprzedane Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego liście „doborowe“, oraz liście I-ej i II-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tegoż plantatora liści przy tytoniu czerwono-kwitnącym przewyższać będzie 980.000 mkp., przy tytoniu zaś żółto-kwitnącym 490.000 marek za jeden kilogram, a waga liści przyjętych przy wykupie jako liście „doborowe“ oraz liście I i II klasy, większą będzie od wagi reszty wykupionych liści.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

# Przepisy celne.

## 86.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 18 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 12 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r.**

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 12 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

Art. 12.

W porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu Ministerstwo Skarbu może zezwalać:

I. a) na czasowe wprowadzanie z zagranicy bez cła surowców, półfabrykatów i wyrobów przemysłowych w celu uszlachetnienia ich w kraju (wykończenia, przerobu i t. p.) i następnie wywiezienia z powrotem zagranicę (obrót uszlachetniający czynny);

b) na czasowe wprowadzanie z zagranicy bez cła części składowych i materjałów pomocniczych, służących do wyrobu w kraju półfabrykatów i fabrykatów, przeznaczonych do wywozu za granicę (obrót uszlachetniający czynny);

c) na wywóz zagranicę krajowych towarów celem uszlachetnienia ich (wykończenia, przerobu i t. p.) za zwolnieniem tych towarów przy powrotnym przywozie do kraju w stanie uszlachetnionym od cła całkowicie lub też częściowo (obrót uszlachetniający bierny).

Pozwolenia na tego rodzaju uszlachetnienia mogą być udzielane jedynie dla niektórych kategorji towarów i to tylko w tych wypadkach, gdy uszlachetnienia nie można dokonać w kraju w dostatecznej mierze, lub w równie dobrym stopniu jak zagranicą, oraz w wypadkach, gdy chodzi o doświadczenie w celu wypróbowania nowych procesów fabrykacyjnych lub nowych wzorów;

d) na czasowe wprowadzanie z zagranicy przedmiotów uszkodzonych lub zużytych celem uskutecznienia w kraju naprawy lub doprowadzenia ich do pierwotnego stanu i następnie wywozu z powrotem zagranicę (obró t reparacyjny czynny);

e) na wywóz przedmiotów zagranicę celem naprawy za zwolnieniem ich przy powrotnym przywozie do kraju od cła całkowicie, lub też częściowo (obrót reparacyjny bierny);

f) na czasowe wprowadzanie z zagranicy bez cła towarów, przeznaczonych na niepewną sprzedaż (np. międzynarodowe jarmarki, targi, kontrakty, konkursy przemysłowo-handlowe i t. p.), jak również na wywóz zagranicę w tym samym celu krajowych towarów za zwolnieniem ich od cła przy powrotnym przywozie do kraju;

g) na czasowe wprowadzanie z zagranicy bez cła towarów do przejściowego użytku oraz do wypróbowania lub naśladowania, jak również na wywóz zagranicę w tym samym celu krajowych towarów za zwolnieniem ich od cła przy powrotnym przywozie do kraju.

II. Warunki na jakich będą udzielane pozwolenia przywozu i wywozu towarów, w wypadkach przewidzianych w p. I niniejszego artykułu ustali każdorazowo Ministerstwo Skarbu.

Pozwolenia te jednak będą wydawane pod warunkiem złożenia zabezpieczenia celnego i tylko w stosunku z temi państwami, które przestrzegają zasad wzajemności.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) W. Kucharski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
*(—) Szydłowski.*

(Dz. U. R. P. z d. 31 grudnia 1923 r., Nr. 137, poz. 1145).

## 87.

### OKÓLNIK L: DC/4833/I/23

z dnia 31 grudnia 1923 r.

**w sprawie ustalenia nowych opłat za druki.**

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że z dn. 7 stycznia 1924 r. należy pobierać za wyszczególnione niżej druki następujące opłaty:

Druki na deklaracje celne formatu mniejszego (wzory Nr. Nr. 269 i 999) za 1 egzemplarz 100.000 mkp.

Druki na deklaracje celne formatu większego za 1 egzemplarz 200.000 mkp.

Druki na poświadczenie występu zagranicę środków lokomocji (wzór Nr. 279) za 1 poświadczenie 100.000 mkp.

Druki na poświadczenie wywozu opakowania (wzór Nr. 1108) za 1 poświadczenie 100.000 marek.

Pozatem należy pobierać za druki na zaświadczenia używane przy przewozie towarów drogami wodnemi:

Nr. 1251 za 1 egzemplarz 50.000 mkp.
Nr. 1252 za 1 egzemplarz 50.000 mkp.
Nr. 1253 za 1 egzemplarz 50.000 mkp.

Równocześnie uchyla się ceny druków, wymienionych w okólniku z dnia 1 grudnia 1923 r. L. DC/4361/I/23 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 23 poz. 676).

Za Ministra Skarbu:
*(—) Kutschera*
w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

## 88.

### OKÓLNIK L: DC/8587/IV/23.

**w sprawie kursu franka złotego.**

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, w Wilnie, w Poznaniu, w Mysłowicach we Lwowie.

W ślad zarządzenia z dnia 12 grudnia 1923 r. za Nr. DC/8871/II/23 wyjaśnia się, że stosownie do nowego zarządzenia Pana Ministra Skarbu z dnia 15-go grudnia 1923 r. mają urzędy celne codziennie delegować swoich funkcjonarjuszów po odebranie telegramów z kursem franka złotego, nie- wyłączając niedziel.

Wobec tego należy w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1923 r. o pobieraniu należności celnych w markach polskich według wartości stałej jednostki złotej, na str. 3 i 4 w § 6 w ustępie drugim skreślić słowa „oprócz niedziel i świat“ oraz skreślić cały ustęp piąty tegoż paragrafu.

Jednocześnie wyjaśnia się, że o ile w telegramach ustalających kurs będą oznaczone dni

(a nie jeden dzień), w których obowiązuje kurs franka złotego, — to urząd celny powinien wysyłać do urzędu pocztowego funkcjonarjusza z książką notowań kursów dopiero w przeddzień ogłoszenia następnego kursu.

Jako pierwszy dzień zgłoszenia się do urzędu pocztowego dla otrzymania kursu ustala się dzień 1 stycznia 1924 r.

Warszawa, dnia 15 grudnia 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

*(—) Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

## 89.

## KOMUNIKAT L: 4659/23 D. C.

Na obszarze administracyjnym Wileńskiej Dyrekcji Ceł uruchomiona została z dniem 8 listopada 1923 r. w Ilji (Województwo Wileńskie, Starostwo Wilejka) ekspozytura urzędu celnego w Olechnowiczach.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1923 r.

*(—) Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

## 90.

## ROZPORZĄDZENIE

### Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 grudnia 1923 r.,

**wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów za granicę, względnie przywóz tychże z zagranicy i przewóz tranzytowy.**

Na podstawie art. 10 (ust. 8), oraz art. 29 ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) i na wniosek Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się, co następuje:

§ 1. Punkt m) paragrafu 2 rozporządzenia z dnia 1 grudnia 1920 r. w przedmiocie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów za granicę, względnie przywóz takowych z zagranicy i przewóz tranzytowy („Monitor Polski" z 1921 r. Nr. 20, poz. 50), otrzymuje brzmienie następujące:

m) O ile interesant z zaświadczenia na prawo przywozu, przewozu, lub wywozu skorzystać nie mógł skutkiem niezawinionego przypadku, siły wyższej, lub przeszkody, spowodowanej czynnikami od jego woli niezależnemi, zwraca mu się pobraną kwotę z potrąceniem 200,000 Mkp. za każde 10,000 kg. wagi towaru. Opłaty manipulacyjne wynoszące 200,000 Mk. lub mniej nie podlegają zwrotowi".

§ 2. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 października 1922 r. („Monitor Polski" Nr. 240 poz. 161).

Minister Przemysłu i Handlu:

*(—) Szydłowski.*

Minister Skarbu:

*(—) W. Kucharski.*

(Monitor Polski z 3.I 1924 r. Nr. 2).

## 91.

## KOMUNIKAT L. DC. 4802/I. 23

Na obszarze administracyjnym Wileńskiej Dyrekcji Ceł uruchomiony został z dniem 1 grudnia 1923 r. urząd celny kolejowy-graniczny w Oranach (Województwo Nowogrodzkie, Starostwo Lidzkie).

Warszawa, dnia 5 stycznia 1924 r.

wz. *(—) Kutschera.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

## 92.

## KOMUNIKAT L: DC. 3981/I.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie zwinięty został z końcem listopada 1923 roku urząd celny w Tarnorudzie.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1924 r.

*(—) Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

## 93.

### OKÓLNIK L: D. C. 19/II/24

### w sprawie rybołóstwa na wodach granicznych.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, w Poznaniu, w Mysłowicach, w Wilnie, we Lwowie.

W celu uregulowania sprawy rybołówstwa na wodach granicznych zarządza się, co następuje:

1) Rybołówstwem na wodach granicznych zajmować się mogą wyłącznie osoby, posiadające karty rybackie, wydane przez władze administracyjne.

2) Połów ryb odbywać się może zasadniczo tylko w porze dziennej, w wypadkach jednak zaistnienia szczególnych warunków właściwy inspektorat straży celnej może zezwolić na połów również i w porze nocnej.

3) Podczas pory nocnej, gdy połów nie odbywa się w myśl p. 2 niniejszego okólnika łodzie winny pozostawać pod zamknięciem właściciela. Miejsca nocnego postoju łodzi winny być obrane przez rybaków za zgodą inspektoratu straży celnej, przyczem inspektorat uwzględniać będzie potrzeby rybaków, bacząc równocześnie, by miejsca te były łatwo dostępne i nie przedstawiały specjalnych trudności przy kontrolowaniu zamknięcia łodzi.

4) Stykanie się łodzi z brzegiem odbywać się może wyłącznie w miejscach określonych za zgodą władz celnych.

5) Na łodziach rybackich nie wolno przewozić żadnych towarów z wyjątkiem świeżo złowionych ryb oraz przyborów niezbędnych przy połowie.

6) Łodzie rybackie winny być oznaczone przez właściciela widocznymi znakami.

7) Inspektoraty straży celnej prowadzą ewidencję osób uprawnionych do uprawiania rybołówstwa na podstawie zawiadomienia otrzymanego od władz administracyjnych upoważnionych do wydawania kart rybackich.

Wymienione w p. 1 karty rybackie wydawane będą przez władze administracyjne po porozumieniu się z Dyrekcją Ceł; w wypadku, gdy osoba starająca się o uzyskanie karty rybackiej zajmuje się przemytnictwem, należy bezwzględnie odmówić swej zgody na wydanie jej takiej karty.

Okólnik niniejszy uchyla postanowienia zarządzenia Ministerstwa Skarbu z 17.11. 1921 r. L. DC/II. 19231 i następnych — o ile niemi inaczej uregulowano kwestję rybołówstwa na wodach granicznych, niż się ją w niniejszym okólniku normuje.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

*(—) Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

## 94.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 5 stycznia 1924 r.

### w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, podlegających opłacie cła normalnego.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu podanem w § 1 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie uiszczania należności celnych, wymierzonych w złotych frankach (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1124), zarządza się co następuje:

§ 1. Do wykazu towarów, zawartego w § 1 rozporządzenia z dnia 16 listopada 1923 r. w sprawie wykazu towarów, podlegających mnożnikowi celnemu normalnemu (Dz. U. R. P. Nr. 118, p. 953) w rozumieniu podanem w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1126), dołącza się następujące towary:

| Pozycja taryfy celnej: | Nazwa towaru: |
|---|---|
| 26 p. 1 | Chmiel. |
| 26 p. 2 | ekstrakt chmielowy i mąka chmielowa (lupulina). |
| 27 p. 2 a, b | spirytus surowy i oczyszczony. |
| 27 p. 3 | spirytus skażony i spirytus do palenia z domieszką mydła w stanie stałym, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania: |
| 55 p. 1 | podług brzmienia taryfy celnej. |
| 55 p. 2 a, b | podług brzmienia taryfy celnej. |
| 55 p. 3 | podług brzmienia taryfy celnej. |
| 55 p. 4 | podług brzmienia taryfy celnej. |
| 66 p. 5 a, b, c | podług brzmienia taryfy celnej. |
| 87 p. 4 | balsamy toluański i peruwiański; styraks, żywica benzoesowa; żywice wonne używane do perfumerji. |
| 95 p. 2 | Winny kamień (cremor tartari), winian wapnia (calcium tartaricum) i cytrynian wapnia — nawpół oczyszczone (nie w proszku) z właściwem zabarwieniem. |
| 100 p. 2 | żelazocjanki: żółty i czerwony. |
| 100 p. 3 | chromiany i dwuchromiany potasu i sodu, ałun chromowy. |
| 104 p. 1 | chlorki nieoczyszczone: a) magnezu, b) wapnia. |
| 104 p. 2 | siarczan magnezu techniczny (sól gorzka). |
| 106 p. 2 | octan ołowiu i octan wapnia oczyszczony. |
| 106 p. 3 | octan sodu, również topiony. |
| 107 p. 1 | podchloryn sodowy. |
| 108 p. 5 | kwas winny i cytrynowy. |
| 108 p. 7 | kwas salicylowy. |
| 126 p. 2 | materjały farbiarskie roślinne, oprócz oddzielnie wymienionych. |

127 orsela (cudbear), orlean (biksyna), cachou (katechu), żółcień lakierowany (szutgelb).
149 p. 2 b wyroby bez wypukłych lub rżniętych; wyroby tłoczone, wyciskane i drykowane, również z dodatkami z drzewa, żelaza i innych pospolitych materjałów.

Towary powyższe podlegają opłacie cła normalnego.

§ 2. Niniejsze rozporządzenie nie narusza w niczem rozporządzenia o ulgach celnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
*(—) Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 14.I 1924 r. Nr. 3 poz. 19).

## 95.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1924 r.

**w przedmiocie wpłacania zaliczeń na pokrycie opłat celnych.**

Na zasadzie art. 8 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu złotej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. Ust. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1.

Osoby stale sprowadzające towary z zagranicy mogą wpłacać zaliczenia na poczet cła przed terminem jego płatności.

§ 2.

Wpłacone sumy podlegają waloryzacji; przy przeliczaniu ich na franki złote stosuje się kurs walorazycyjny dla należności celnych, obowiązujący w dniu uskutecznienia wpłaty.

§ 3.

Osoby, chcące wpłacać zaliczenia, winny złożyć podanie do właściwej Dyrekcji Ceł, która jest uprawniona zarządzić otwarcie im w urzędzie celnym imiennego konta zaliczeniowego.

§ 4.

Z konta zaliczeniowego mogą być odpisywane tylko opłaty, przypadające z tytułu cła, według poszczególnych dokumentów płatniczych (deklaracji celnych, kwitów celnych).

§ 5.

Zaliczenia mogą być wpłacane do kas urzędów celnych, do kas skarbowych oraz do wszystkich oddziałów P. K. K. P.

§ 6.

Zaliczenia mogą być wpłacane do kas urzędów celnych tylko raz dziennie. Powtórna wpłata może nastąpić tylko w wypadkach wyjątkowych za zgodą kierownika urzędu celnego.

Na przyjęte zaliczenia kasy urzędów celnych wydają pokwitowania na ogólnych zasadach.

§ 7.

Wpłaty zaliczeń do kas skarbowych lub do oddziałów P. K. K. P. uskutecznia się przy odpowiednich deklaracjach płatniczych, z podaniem: imienia i nazwiska wpłacającego, sumy, urzędu celnego na rachunek którego dokonano wpłaty, oraz tytułu wpłaty „zaliczenia na pokrycie opłat celnych“.

Pokwitowania kas skarbowych względnie oddziałów P. K. K. P. winny strony składać we właściwym urzędzie celnym.

§ 8.

Wpłacone zaliczenia nie mogą być ani w całości, ani w części zwracane.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

# Przepisy rachunkowe i kasowe.

## 96

### KOMUNIKAT L: 6478/23 D. A. M.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości władz i urzędów państwowych poniżej umieszczony wykaz cukrowni według Izb Skarbowych, z podanem właściwych Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów tudzież Kas Skarbowych i numerów kont tychże kas w Pocztowej Kasie Oszczędności.

*(—) Dr. Głowacki.*
Dyrektor Departamentu.

**WYKAZ CUKROWNI**

**na obszarze Rzyczypospolitej Polskiej.**

**Izba Skarbowa w Warszawie.**

| Cukrownia | Urząd Skarb Akcyz i Monop. | Kasa Skarbowa | Nr. konta P K O. |
|---|---|---|---|
| 1 Borowiczki | Płock | Płock | 38 201 |
| 2. Brześć Kuj. | Włocławek | Włocławek | 38 212 |
| 3. Chełmica | Płock | Lipno | 38 196 |
| 4 Choceń | Włocławek | Włocławek | 38 212 |
| 5 Ciechanów | Płock | Ciechanów | 38.191 |
| 6. Czersk | Warszawa II | Grójec | 38 194 |
| 7. Dobre | Włocławek | Włocławek | 38 212 |
| 8. Dobrzelin | Włocławek | Kutno | 38.195 |
| 9. Guzów | Skierniewice | Grodzisk pow. Błoński | 38.193 |
| 10. Izabelin | Płock | Ciechanów | 38.191 |
| 11. Józefów | Skierniewice | Grodzisk pow Błoński | 38 193 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 12. Konstancja | Włocławek | Kutno | 38 195 |
| 13. Krasiniec | Warszawa II | Ciechanów | 38.191 |
| 14. Łanięta | Włocłwek | Kutno | 38.195 |
| 15. Łyszkowice | Skierniewice | Łowicz | 38.197 |
| 16. Marja | Włocławek | Kutno | 38 195 |
| 17. Michałów | Skierniewice | Grodzisk pow. Błoński | 38.193 |
| 18. Model | Włocławek | Gostynin | 38.192 |
| 19. Ostrowite | Płock | Rypin | 38 207 |
| 20. Ostrowy | Włocławek | Kutno | 38.195 |
| 21. Strzelce | Włocławek | Kutno | 38.195 |
| 22. Tomczyn | Włocławek | Kutno | 38.195 |
| **Izba Skarbowa w Łodzi.** | | | |
| 1. Cielce | Kalisz | Turek | 38.22 |
| 2. Gosławice | Konin | Konin | 38 21 |
| 3. Leśmierz | Łódź | Łęczyca | 38 21 |
| 4. Młynów | Łódź | Łęczyca | 38.21 |
| 5. Wieluń | Sieradz | Wieluń | 38 22 |
| 6. Zbiersk | Kalisz | Kalisz | 38.21 |
| **Izba Skarbowa w Kielcach.** | | | |
| 1. Częstocice | Opatów | Opatów | 38 236 |
| 2. Łubna | Miechów | Pinczów | 38 238 |
| 3. Rytwiany | Opatów | Sandomierz | 38 240 |
| 3. Włostów | Opatów | Sandomierz | 38.240 |
| **Izba Skarbowa w Lublinie.** | | | |
| 1. Elżbietów | Siedlce | Sokołów | 38.257 |
| 2. Garbów | Lublin | Puławy | 38,254 |
| 3. Klemensów | Zamość | Zamość | 38.261 |
| 4. Lublin | Lublin | Lublin | 38 252 |
| 5. Milejów | Lublin | Lublin | 38.252 |
| 6 Nieledew | Chełm | Hrubieszów | 38.247 |
| 7. Opole | Lublin | Puławy | 38 254 |
| 8. Rejowiec | Chełm | Chełm | 38.245 |
| 9. Strzyżów | Chełm | Hrubieszów | 38.247 |
| 10. Trawniki | Lublin | Lublin | 38.252 |
| 11. Wożuczyn | Zamość | Tomaszów Lub. | 38.258 |
| 12. Zakrzówek | Lublin | Janów Lubelski | 28 248 |
| **Izba Skarbowa w Łucku.** | | | |
| 1. Babino—Tomachówka | Równe | Równe | 38.282 |
| 2. Karwice—Jeziorany | Łuck | Dubno | 38.275 |
| 3 Korzec | Równe | Równe | 38.282 |
| 4. Szpanów | Równe | Równe | 38.282 |
| 5. Zytyń | Równe | Równe | 38.282 |
| **Izba Skarbowa we Lwowie.** | | | |
| 1. Chodorów | D. O. S. Lwów | Bobrka | 38 015 |
| 2. Przeworsk | D. O S. Jarosław | Przeworsk | 38.124 |
| **Województwo Śląskie (Wydział Skarbowy) w Katowicach** | | | |
| 1. Chybie | Cieszyn | Bielsko | 38.307 |
| **Izba Skarbowa w Poznaniu (Oddz. P. L. O. w Poznaniu).** | | | |
| 1. Gniezno | Gniezno | Gniezno | 201.168 |
| 2. Gostyń | Leszno | Gostyń | 201 095 |
| 3. Janikowo | Inowrocław | Inowrocław | 200 962 |
| 4. Kościan | Leszno | Kościan | 201.135 |
| 5. Kruszwica | Inowrocław | Inowrocław | 200.962 |
| 6 Mątwy | Inowrocław | Inowrocław | 200 962 |
| 7. Miejska Górka | Leszno | Rawicz | 201.176 |
| 8. Nakło | Bydgoszcz | Wyrzysk | 200 958 |
| 9. Opalenica | Międzychód | Grodzisk | 203 120 |
| 10. Pakość | Inowrocław | Inowrocław | 200.962 |
| 11. Środa | Poznań | Środa | 200.967 |
| 12. Szamotuły | Międzychód | Szamotuły | 201.036 |
| 13. Tuczno | Inowrocław | Inowrocław | 200.962 |
| 14. Wierzchosławice | Inowrocław | Inowrocław | 200.962 |
| 15. Witaszyce | Jarocin | Jarocin | 201 292 |
| 16. Września | Gniezno | Września | 201.354 |
| 17. Zduny | Jarocin | Krotoszyn | 202.283 |
| 18. Znin | Gniezno | Znin | 201 906 |
| **Izba Skarbowa w Grudziądzu** | | | |
| 1. Chemża | Toruń | Toruń | 38.329 |
| 2. Mełno | Grudziądz | Grudziądz | 38.327 |
| 3. Pelplin | Starogard | Tczew | 38.319 |
| 4. Świecie | Grudziądz | Świecie | 38 321 |
| 5. Unisław | Toruń | Chełmno | 38.326 |

# Sprawy walutowe.

## 97.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1923 r.

**o wypuszczeniu Serji IIA 6% złotych bonów skarbowych.**

Na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia Serji IIA 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypuszcza się z datą 15 grudnia 1923 roku Serję IIA 6% złotych bonów skarbowych w odcinkach po 10 i 100 złotych z terminem płatności w dniu 15 grudnia 1924 r. na ogólną sumę 30.000.000 złotych.

§ 2. Sprzedaż 6% złotych bonów skarbowych Serji IIA odbywać się będzie jedynie za gotówkę przez Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej po kursie giełdowym, notowanym na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie.

§ 3. Z dniem wejścia w życie niniejszego Rozporządzenia 6% złote bony skarbowe Serji IIA będą wprowadzone do obrotów giełdowych i notowań w cedule giełdowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie.

§ 4. Na Serję IIA 6% złotych bonów skarbowych będą w terminie do dnia 31 grudnia 1923 r. włącznie konwertowane 6% złote bony skarbowe Serji I D na skutek wyrażonego życzenia posiadaczy tych bonów. Przy konwersji będą posiadaczom 6% złotych bonów skarbowych Serji I D wypłacane roczne odsetki po kursie 629.000 Mkp. za 1 złoty. Konwersji dokonywać będą jedynie Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

§ 5. 6% złote bony skarbowe Serji II A będą spłacane w myśl art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 134, poz. 1108) od dnia 15 grudnia 1924 r. do dnia 15 czerwca 1925 r. włącznie przez Centralną Kasę Państwową, Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oraz ewentualnie inne instytucje państwowe, publiczne i prywatne, upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dnia 16 czerwca 1925 r. do dnia 15 grudnia 1934 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 6. 6% złote bony skarbowe Serji II A zaliczają się do tytułów na okaziciela, wypuszczanych przez Państwo, które nie podlegają działaniu Ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (D. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w redakcji ustawy z dnia 18 padziernika 1921 r. (D. U. R. P. Nr. 87, poz. 637).

§ 7. 6% złote bony skarbowe Serji II A będą przyjmowane jako kaucje i wadja według wartości imiennej. Wartość imienna w złotych będzie przeliczana na marki polskie według kur-

su, ustalanego w okólniku Ministra Skarbu do wszystkich urzędów. Okólnik ten będzie ogłaszany w „Monitorze Polskim“.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Monitor Polski z dn. 31.XII 1923 r. Nr. 295).

# Różne opłaty.

## 98.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH I MINISTREM PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 19 grudnia 1923 r.

**w sprawie pobierania opłat statystycznych w markach polskich według wartości stałej jednostki złotej.**

Na podstawie artykułu 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) oraz § 42 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie statystyki celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 748) tudzież artykułu 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 131, p. 1061) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty statystyczne są uiszczalne:

a) w przywozie — w tym urzędzie celnym, w którym następuje ostateczna odprawa celna, z wyjątkiem wypadku w punkcie d) przewidzianego;

b) w wywozie — w urzędzie celnym wyjściowym, z wyjątkiem wypadków w punkcie c) i d) przewidzianych;

c) w wywozie pocztą w wolnym obrocie, oraz w wypadku pośredniczenia poczty w celnym obrocie warunkowym — w pocztowym urzędzie nadawczym;

d) w przywozie i wywozie w ruchu powietrznym — organowi celnemu na stacji lotniczej.

§ 2. Opłatę statystyczną uiszcza się w wysokości:

0,02 franków złotych od każdych 100 kg. towarów nieopakowanych.

0,05 franków złotych od każdych 100 kg. towarów opakowanych w całości lub częściowo.

0,05 franków złotych od każdych 1000 kg. węgla kamiennego, brunatnego i torfowego, cegiełek węglowych (brykietów) oraz koksu i torfu (p. 79) taryfy celnej z dnia 4 listopada 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 510).

0,30 franków złotych od 1 sztuki koni i bydła rogatego.

0,15 franków złotych od 1 sztuki owiec i świń.

0,05 franków złotych od 1 sztuki innych zwierząt żywych.

0,02 franków złotych od 1 sztuki ptactwa wszelakiego.

§ 3. Urzędy celne pobierają powyższą opłatę statystyczną w gotowiźnie, przy zachowaniu postanowień § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Opłatę statystyczną uiszcza się w markach polskich. Stawki opłat, określone w § 2 niniejszego rozporządzenia, zostają przerachowane na marki polskie według kursu franka złotego ustalonego w sposób, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia i ogłaszania wartości franka złotego („Monitor Polski“ Nr. 292, p. 415).

§ 5. Urzędy pocztowe pobierają opłaty statystyczne w znaczkach statystycznych, przy zachowaniu postanowień § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Wysokość opłat statystycznych określa się przez przeliczenie stawek, przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia na marki polskie według zasad, które określi Minister Przemysłu i Handlu dla przerachowywania opłat pocztowych za jednorazowe świadczenie w obrocie wewnętrznym. Uiszczenie opłaty następuje przez wykupienie w pocztowym urzędzie nadawczym odpowiedniej ilości znaczków statystycznych i naklejenie ich na kartę zgłoszenia statystycznego

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r., z wyjątkiem postanowień, dotyczących pobierania opłat statystycznych przez urzędy pocztowe, dla których termin wejścia w życie oznaczy Minister Przemysłu i Handlu w rozporządzeniu wykonawczem.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
*(—) Sołtan.*

Minister Przemysłu i Handlu:
*(—) Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z d. 31 grudnia 1923 r., Nr. 137, poz. 1146).

## 99.

### INSTRUKCJA

z dnia 19 grudnia 1923 r.

**Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Przemysłu i Handlu**

**w sprawie pobierania opłat statystycznych w markach polskich według wartości stałej jednostki złotej.**

Na podstawie ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. Ust. R. P. Nr. 127 poz. 1044), ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Poczt i Telegrafów (Dz. Ust. R. P. Nr. 131 poz. 1061), oraz z § 42 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie statystyki celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13-go

września 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94 poz. 748), celem wykonania rozporządzenia z dnia 19 grudnia 1923 r. w sprawie pobierania opłat statystycznych w markach polskich według wartości stałej jendostki złotej (Dz. Ust. R. P. Nr. 137, poz. 1146) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Urzędy celne pobierać będą opłaty statystyczne na specjalne kwitarjusze, otrzymywane z Głównego Urzędu Statystycznego. Kwitarjusze opłat statystycznych zawierają po 10 lub po 50 sztuk kwitów. Przy zamawianiu kwitarjuszy Urzędy Celne winny zaznaczać ilość zamawianych kwitarjuszy obu rodzajów.

§ 2.

Kwitarjusze opłat statystycznych są drukami ściśle zarachowanemi. Urzędy Celne otworzą w księdze druków zarachowanych rachunek kwitarjuszy opłat statystycznych, przyczem po stronie „przychód" księgować będą kwitarjusze otrzymywane z Głównego Urzędu Statystycznego, a po stronie „rozchód" — kwitarjusze w całości lub częściowo zużyte albo zwrócone Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 3.

Po miesięcznem zamknięciu księgi druków zarachowanych Urzędy celne sporządzają odpisy zamknięcia rachunku kwitarjuszy opłat statystycznych w 2 egzemplarzach, które przesyłają dyrekcji ceł i Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 4.

Każdy kwit kwitarjusza opłat statystycznych składa się z trzech części, wypełnianych łącznie przez kalkę za pomocą podwinięcia części brzegowych. Część trzecia kwitu zostaje oddzielona natychmiast po wypełnieniu i naklejona na kartę zgłoszenia statystycznego. Część druga zostaje oddzielona w chwili miesięcznego zamknięcia ksiąg i przesłana do Głównego Urzędu Statystycznego łącznie z odpisem zamknięcia rachunku kwitarjuszy opłat statystycznych (patrz § 3), przyczem w odnośnem piśmie winny być wyszczególnione: a) ilość przesyłanych kwitów, b) sumy wpływów z opłat statystycznych we frankach złotych i markach polskich. Część pierwsza kwitu pozostaje w Urzędzie celnym jako kasowy dowód przychodowy.

§ 5.

Organy celne na stacjach lotniczych pobierają opłaty statystyczne zgodnie z przepisami §§ 1 i 4 niniejszej instrukcji i każdodziennie przelewają pobrane sumy do kas właściwych urzędów celnych.

§ 6.

Przepisy instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych z dn. 12 września 1922 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 24, poz. 407) oraz Instrukcji dla urzędów celnych z dn. 18-go stycznia 1922 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 3 poz. 53) zachowują moc obowiązującą z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych niniejszą instrukcją.

§ 7.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sołtan.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Kiedroń*

(Monitor Polski z dn. 31.XII 1923 r. Nr. 295).

---

## 100.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOLEI ŻELAZNYCH

z dnia 31 grudnia 1923 r.

**o waloryzacj „taksy komisowego", pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 152) oraz w związku z ustawą z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Taksa komisowego, pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych (Dz. U. R. P. r. 1920, Nr. 12 poz. 67, dział b) otrzymuje następujące brzmienie:

### „TAKSA KOMISOWEGO

**pobieranego przez ajencje celne kolei państwowych za załatwienie formalności celnych, podatkowych i policyjno-sanitarnych, oraz za czynności spedycyjne.**

Ajencje celne polskich kolei państwowych pobierają:

**A. Za dokonanie odprawy celnej przy przywozie.**

§ 1. Od towarów podlegającyh clu:

a) przy wysokości cła do fr. 100—3% od sumy cła, lecz nie mniej niż fr. 2 od przesyłki:

b) przy wysokości cła ponad fr. 100 do fr. 1000 —fr. 3 od pierwszych 100 fr.+1% od pozostałej sumy.

c) przy wysokości cła ponad fr. 1000—fr. 12 od pierwszych fr. 1000+¼% od pozostałej sumy.

Przy obliczaniu komisowego w sposób wyżej wskazany, nie może ono wynosić mniej, niż za

taką samą ilość towaru, nie podlegającego opłacie cła (patrz § 2 d).

Za Załatwianie formalności celnych z kolekcjami prób, przywożonemi przez ajentów podróżujących (komiwojażerów, za które cło opłaca się warunkowo (deponuje) z prawem zwrotu cła w razie wywiezienia towaru zagranicę, pobiera się komisowe według stawek taksy wyżej wymienionej, lecz dwukrotnie zwiększone.

Przy przesyłkach, zawierających towar zbiorowy, do którego urząd celny zastosowuje więcej niż 10 pozycji taryfy celnej, komisowe, wymienione w taksie niniejszej, zwiększa się o 25%.

§ 2. Od towarów wolnych od cła:

a) od przesyłek wagonowych węgla kamiennego, koksu i torfu (poz. tar. 79 p. 1, 2 i 3)

od wagonu normalnego fr. 0.75

od wagonu 30-tonowego fr. 1.50;

b) od przesyłek wagonowych: zboża w ziarnie (poz. tar. 1), ziemniaków (z poz. 5 p. 1 lit. a), soli kuchennej i bydlęcej (poz. 33), nawozów, kości surowych, fosforytów i żużli Thomasa mielonych lub niemielonych (poz. 41 p. 1 i 2), soli stasfurtskiej (z poz. 89), saletry chilijskiej nieoczyszczanej, saletry wapniowej (poz. 103 p. 1 i 3), rudy metalicznej i mineralnej (poz. 138)

od wagonu normalnego fr. 2.50

od wagonu 30-tonowego fr. 5.00;

c) od przesyłek włosów i szczeciny (poz. 45 p. 2 i 3), materjałów włóknistych surowych (poz. 179), jedwabiu (poz. 180), wełny, sierści i puchu (poz. 181 p. 1) —

po 15 c. od każdych 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 2 od przesyłki.

d) od wszelkich innych towarów, oprócz wyżej wymienionych —

po 10 c. od każdych 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 2 od przesyłki.

Od towarów, zadeklarowanych do zwrotu za granicę, komisowe pobiera się według stawek, oznaczonych dla towarów przywozowych.

### B. Za dokonanie odprawy celnej przy wywozie.

§ 3. Od towarów, nie podlegających cłu:

1. Od wymagających specjalnych formalności akcyzowych, podatkowych, lub policyjno-sanitarnych:

a) od spirytusu po 5 c. od 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 2.50 od przesyłki;

b) od cukru po 4 c. od 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 2.50 od przesyłki;

c) od wszelkich innych po 3 c. od 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 2.50 od przesyłki.

2. Od węgla kamiennego, koksu i torfu

od wagonu normalnego 50 c.

od wagonu 30-tonowego fr. 1.00

3. Od wszystkich pozostałych towarów

po 2½ c. od 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 1.50 od przesyłki.

§ 4. Od towarów podlegających cłu:

komisowe pobiera się według stawek dla towarów przywozowych określonych § 1 niniejszej taksy.

### C. Za dokonanie odprawy celnej przy przywozie lub wywozie.

§ 5. Od przesyłek towaru żywego, jako to: bydła, koni, trzody chlewnej, owiec ptactwa i t. p.

od przesyłki drobnicowej fr. 2

od przesyłki wagonowej fr. 10

§ 6. Od przesyłek zwłok

od przesyłki fr. 10.

§ 7. Od przesyłek opakowania zwrotnego:

a) od wozów meblowych — od sztuki fr. 2;

b) od wszelkiego innego rodzaju opakowania (beczki, worki i t. p.)

po 3 c. od 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 1 od przesyłki.

Cysterny zwrotne i inne wagony specjalne, których odprawa nie wymaga zgłoszenia na piśmie, nie podlegają opłatom, przewidzianym niniejszą taksą.

§ 8. Od bagażu pasażerskiego, odprawionego przez Ajencję w zastępstwie pasażera na dworcach kolejowych

od sztuki 50 c.

Od bagażu pasażerskiego, wysyłanego przy listach przewozowych, komisowe pobiera się podług norm dla ładunków towarowych.

### D. Za załatwianie formalności przy przekazywaniu nieoclonych towarów.

§ 9. Od towarów, przekazywanych do innych urzędów celnych Państwa — po 2½ c. od 100 kg., lecz nie mniej niż fr. 1 — od przesyłki.

§ 10. Od towarów, przewożonych transito przez terytorjum Państwa Polskiego, z wyjątkiem towarów, przewożonych z Prus Wschodnich do reszty Niemeic przez linje polskich kolei państwowych i odwrotnie, pobiera się tytułem zwrotu kosztów nadzorczych i manipulacyjnych

po 1½ c. od 100 kg., lecz nie mniej niż 50 c. od przesyłki.

### E. Za dokonanie czynności spedycyjnych przy reekspedycji towarów w komunikacji łamanej

§ 11. Jeżeli przesyłka, która nadeszła loco, stosownie do dyspozycji właściciela podlega wysłaniu w dalszą drogę za jednym lub kilkoma nowemi listami przewozowemi, pobiera się:

a) za reekspedycję przy jednym liście przewozowym fr. 1.

b) za reekspedycję przy kilku listach przewozowych fr. 1.

za pierwszy i po 50 c. za każdy następny list przewozowy.

### F. Na pokrycie wydatków pocztowych (porto).

§ 12. a) od przesyłek przywozowych — równowartość jednego listu poleconego zagranicznego i jednego listu poleconego wewnętrznego;

b) od przesyłek wywozowych, podlegających cłu lub akcyzie — równowartość dwuch listów poleconych wewnętrznych i 1 listu zwyczajnego zagranicznego;

c) od przesyłek przekazowych, tranzytowych i pozostałych wywozowych — w wysokości kosztów rzeczywistych.

G. **Za przekazanie należności Ajencji Celnej i za inkaso.**

§ 13. Przy przekazywaniu należności Ajencji Celnych przez dowody kolejowe do pobrania na stacji docelowej, pobiera się opłatę w wysokości ¼% od sumy przekazanej.

Taką samą prowizję pobiera się od sum, ściąganych (inkasowanych) przez Ajencję od odbiorcy na zlecenie i korzyść wysyłającego.

**Uwagi ogólne.**

1. Przez przesyłkę należy rozumieć transport towaru, nadany za jednym listem przewozowym, przy transportach zaś wagonowych — każdy oddzielny wagon towaru.

2. Oprócz należności, przewidzianych taksą niniejszą, zwrotowi kolejom podlegają wszelkie wydatki, uskuteczniane na rachunek właściciela towarów przez Ajencje Celne według ustanowionych taryf i taks, oraz wszelkie inne rzeczywiste koszty, poniesione przez koleje żelazne".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 179) i z dnia 20 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 119 poz. 967).

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Tyszka.*
Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 8.I 1924 r. Nr. 2 poz. 13).

# Sprawy Spółdzielcze.

## 101.

### KOMUNIKAT RADY SPÓŁDZIELCZEJ.

W dniu 1 grudnia 1923 r. odbyło się w sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu VIII posiedzenie państwowej Rady Spółdzielczej, na którem wysłuchano sprawozdania Przewodniczącego Rady, załatwiono bieżące sprawy rewizyjne, przyjęto projekt ustawy o rozciągnięciu ustawy o spółdzielniach na Śląsk Górny, zmieniono normy kosztów rewizji, tudzież załatwiono szereg spraw bieżących.

1. Przewodniczący odczytał sprawozdanie z działalności Rady za czas od 1 czerwca do 1 grudnia r. b., obejmujące prace Rady w dziedzinie ustawodawstwa spółdzielczego, rejestracji, rewizji, spraw podatkowych, statystyki i innych.

Po przyjęciu sprawozdania do zatwierdzającej wiadomości, zabrał głos dr. F. Stefczyk i, zaznaczając, że dzień 1 grudnia zamyka 25-lecie pracy na polu spółdzielczem przewodniczącego Rady p. J. Kwiecińskiego, złożył mu z tego powodu życzenia w imieniu wszystkich członków Rady.

2. Na podstawie art. 68 i 70 ustawy o sp. przyznano prawo rewizji:

a) Związkowi Polskich Stowarzyszeń Spożywców w Warszawie,

b) Krajowemu Patronatowi Spółdzielni Rolniczych we Lwowie,

c) Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni Wojskowych w Warszawie.

(Pierwsze dwa związki posiadały prawo rewezji, udzielone im na czas do 31 grudnia 1923 r., obecnie prawo to przyznano im bezterminowo).

3. Odmówiono dalszego prolongowania prawa rewizji Związkowi Robotniczych Stowarzyszeń Spółdzielczych „Proletarjat" w Krakowie (któremu prawo to było poprzednio udzielone z terminem do dnia 31 grudnia r. b.), a to dla braku warunków, wymaganych przez art. 70 ustawy o spółdzielniach.

4. Na podstawie art. 68 i 108 ustawy z dnia *29* października 1920 r. o spółdzielniach Rada uchyliła uchwałę swą z dnia 6 grudnia 1922 r., w przedmiocie zmiany norm kosztów rewizji spółdzielni niezwiązkowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. *29* z dnia *20.12 1922* r., poz. 582), przywracając w ten sposób pierwotne brzmienie Instrukcji Rady Spółdzielczej z dnia 20 maja 1922 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14 z dnia 31 maja 1922 r., poz. 214).

5. Rada zaaprobowała przedłożony przez Przewodniczącego projekt ustawy w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy o spółdzielniach oraz ustawy o łączeniu się spółdzielni na górnośląski obszar Województwa Śląskiego.

6. Rozpatrzono wniosek Ks. Patr. S. Adamskiego w sprawie spółdzielni likwidowanych, rozstrzygnięcie jednakże tej sprawy odłożono do przyszłej nowelizacji ustawy.

7. Dokonano wreszcie wyborów do komisji: prawnej, rewizyjnej, podatkowej i statystycznej.

Warszawa, dnia 1 grudnia 1923 r.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *J. Kwieciński.*

# Przedsiębiorstwa Państwowe.

## 102.

### UCHWAŁA

**Komitetu Ekonomicznego Ministrów**

z dnia 24 grudnia 1923 r.

**w przedmiocie inwentaryzacji i zasad bilansowania przedsiębiorstw państwowych.**

1) Wszystke przedsiębiorstwa i zakłady państwowe sporządzać będą począwszy od dn. 1 stycznia 1923 r. aż do odwołania bilansy oraz rachunki zysków i strat w złotych frankach,

których średni kurs dla poszczególnych miesięcy zakomunikuje Ministerstwo Skarbu.

2) Wierzytelności i długi przejęte z poprzedniego okresu mają być przeliczone według kursu złotego franka w dniu rozpoczęcia danego okresu, zaś powstałe w ciągu okresu sprawozdawczego, według średniego kursu złotego franka w odnośnym miesiącu. Różnice powstałe w rachunku złotowym i markowym odnośnej pozycji mają być wykazane jako zyski lub straty walutowe z walutą miesiąca, w którym odnośną pozycję zlikwidowano. Rachunek Skarbu Państwa względnie instytucji państwowych ma być wyodrębniony zarówno w bilansie, jak i w rachunku zysków i strat walutowych

3) Rok gospodarczy wszystkich przedsiębiorstw i zakładów państwowych zaczyna się z dn. 1 stycznia i kończy się z dn. 31 grudnia każdego roku.

4) Całkowity majątek i inwentarz wszystkich państwowych zakładów i przedsiębiorstw ma być ustalony i przeszacowany w złotych frankach na dzień 1 stycznia 1924 r.

5) Sekretarzowi Generalnemu Komitetu Ekonomicznego Ministrów powierza się przy współudziale delegatów właściwych Ministerstw:

a) ustalenie jednolitych zasad bilansowania i inwentaryzowania majątku państwowego, objętego w poszczególnych przedsiębiorstwach;

b) ostateczne uznanie kwot amortyzacyjnych oraz odpisów i wszelkiego rodzaju umorzeń bilansowych;

c) ustalenie jednolitego planu gospodarczo-finansowego przedsiębiorstw państwowych oraz ich poszczególnych grup;

d) ustalenie zgodne stanowiska reprezentantów Skarbu Państwa w spółkach akcyjnych i innych towarzystwach, w których Skarb Państwa posiada udziały.

Sekretarjat Generalny K. E. M. utrzymywać będzie kataster wszystkich przedsiębiorstw i zakładów państwowych oraz udział Państwa w przedsiębiorstwach i zakładach prywatnych.

Wszystkie Ministerstwa oraz przedsiębiorstwa i zakłady państwowe obowiązane są przesyłać Sekretarjatowi Generalnemu K. E. M. wszelkie sprawozdania, bilansy i żądane informacje w sprawach wyżej wymienionych.

Zarządzenia powyższe wchodzą natychmiast w życie i obowiązuja wszystkie Ministerstwa oraz podległe im przedsiębiorstwa i zakłady.

6) Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych porozumie się z Sekretarzem Generalnym w celu przeprowadzenia inwentaryzacji państwowych lasów i majątków rolnych na zasadach analogicznych do uchwalonego wniosku.

(„Monitor Polski" Nr. 6 z dn. 8.I 1924. poz. 31).

# Przepisy handlowe.

## 103.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1923 r.

**w sprawie przejścia na walutę polską spółek akcyjnych oraz komandytowych na akcje na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego.**

Na podstawie art. 9 i 10 ustawy konstytucyjnej z 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. N 73, poz. 497) oraz na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 22 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1038), zarządza się w porozumieniu ze śląską radą wojewódzką co następuje:

§ 1. Spółki akcyjne oraz komandytowe na akcje, posiadające siedzibę na górnośląskiej części Województwa Śląskiego, których akcje opiewały w dniu 1 listopada 1923 r. na marki niemieckie, obowiązane są oznaczyć wysokość kapitału zakładowego i wysokość kwoty, na jaką akcje opiewają w markach polskich najpóźniej do dnia 1 lutego 1924 r.

§ 2. Przy oznaczaniu, przewidzianem w § 1, nie można wysokości kapitału zakładowego i wysokości kwoty, na jaką opiewają akcje, podać w kwotach wyższych od tych, w jakich podane były w markach niemieckich.

§ 3. Oznaczenie kwoty, na jaką akcje w markach polskich opiewają, nie może naruszyć postanowień niemieckiego kodeksu handlowego co do minimalnej wysokości nominalnej wartości akcji.

§ 4. Spółki, powołane w § 1, o ile akcji, opiewających na marki niemieckie nie wymienią na akcje, opiewające na marki polskie, obowiązane są najpóźniej do dnia 1 maja 1924 r. przestemplować akcje, opiewające na marki niemieckie w ten sposób, aby kwota, na jaką opiewają, uwidoczniona na nich została w markcah polskich.

Przestemplowanie odbyć się winno pod kontrolą urzędu wojewódzkiego w Katowicach.

§ 5. Sposób przeprowadzenia przestemplowania i kontroli określą przepisy wykonawcze, wydane przez Ministra Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 31 grudnia 1923 r., Nr. 137, poz. 1147).

# Przepisy o służbie państwowej.

## 104.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 stycznia 1924 r.

**w sprawie unormowania djet dziennych.**

W wykonaniu art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) i art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 grudnia 1923 r. djety dzienne określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117 poz. 936) ustala się, jak następuje:

Dla funkcjonarjuszów państwowych wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) oraz wojskowych zawodowych, którzy pełnią czasowo służbę:

| Grupa uposażenia: | punktów: |
|---|---|
| I i II | 65 |
| III i IV | 50 |
| V | 36 |
| VI | 26 |
| VII | 20 |
| VIII | 16 |
| IX | 15 |
| X, XI i XII | 12 |
| XIII i XIV | 8 |
| XV i XVI | 6 |

Dla sędziów i prokuratorów:

| Grupa uposażenia: | punktów: |
|---|---|
| A | 26 |
| B | 36 |
| C i D | 50 |
| Dla podoficerów | 5 |
| „ szeregowców | 4 |

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej 20 punktów.

Inni aplikanci sądowi 15 punktów.

Kwotę djety dziennej otrzymuje się przez pomnożenie liczby punktów przez mnożną ustaloną na dany miesiąc na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

Zwiększenie mnożnej wedle art. 5 zdanie przedostatnie wyżej wymienionej ustawy stosuje się do obliczenia djet dziennych, należnych od dnia 16 danego miesiąca.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
*(—) W Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 8.I 1924 r. Nr. 2 poz. 9).

1
2
3
4
5
6
7
8
9
1
2
3
4
N
S